

7 WONDERS OF MY COUNTRY

Announcer: Mgr. Jozef Zvolenský, Základná škola Skýcov, Školská 299, 951 85 Skýcov, Slovak republic

Organizer: Skýcov Elementary School, Slovakia

Poslanie a cieľ projektu : Cieľom projektu bolo umeleckým vyjadrením prezentovať sedem divov svojej vlasti . Projekt dával priestor na výtvarnú a literárnu prezentáciu žiakov, podporoval ich vzťah k rodnej krajine, histórii, kultúrnym či náboženským hodnotám. Poslaním projektu bolo podporovať vlastný názor a prezentáciu svojej práce.

Mission and goal of the project: The aim of the project was to present the seven wonders of students' country with an artistic expression. The project provided space for artistic and literary presentation of students, supported their relationship to their homeland, history, cultural or religious values. The mission of the project was to support one's own opinion and presentation of one's work.

Do projektu sa zapojili títo učitelia so svojimi žiakmi :

The following teachers and their students took part in the project:

1. Biljana Popović

SCHOOL: OŠ "Knez Sima Marković"

ADDRESS: Svetosavska 77, 11460 Barajevo

Serbia

2. Antoaneta Pencheva Docheva-Yordanova

Secondary school "Vladimir Komarov"

town Veliko Tarnovo

country Bulgaria

3. Mgr. Ondřej Flégl

Komenského 95

Lázně Bělohrad 50781
Coutry Czech Republic

4. Mgr. Tunde Halajová
CZŠ Romualda Zayamusa 3
010 01 Žilina
Slovakia

5. Sirje Torim
School address Juhkentali 18
Tallinn 10132
Estonia

6. Mgr. Jozef Zvolenský
ZŠ Skýcov
Školská 299
951 85 Skýcov
Slovakia

Na záver by som chcel poďakovať všetkým, ktorí sa na projekte podieľali. Verím, že vďaka nemu získajú nový pohľad na krajiny okolo nás, ich zvyky a tradície.

In conclusion, I would like to thank everyone who participated in the project. I believe that thanks to the project, the students will gain a new perspective on the countries around us, their customs and traditions.

Slovakia – ZŠ Skýcov

Name of the author: Melinda Lukáčová , 12 age

VLKOLÍNEC – osada v blízkosti Ružomberka, v ktorej sa zachovala pôvodná architektúra a štruktúra bývania želiarov, pastierov a drevorubačov. Zrubové domčeky sú postavené klasickým štýlom z otesaných kmeňov ihličnatých stromov ukladaných na kamennú podmurovku. Strechy sú z dreveného šindľa a domčeky majú 3 miestnosti – vstup (súčasne aj kuchyňa), komora a 1 izba pre všetkých. Domce sú ošetrené farebným vápenným náterom. Vlkolíneec je od r.1993 na zozname svetového kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO.

VLKOLÍNEC - a settlement near Ružomberok, in which the original architecture and structure of the housing of shepherds and lumberjacks have been preserved. The log houses are built in the classic style of carved trunks of coniferous trees placed on a stone wall. Roofs are made of wooden shingles and houses have 3 rooms – entrance room which served also as a kitchen, storage room and 1 common room. The houses are treated with coloured lime paint. Vlkolíneec has been a UNESCO World Heritage Site since 1993.

Name of the author: Nina Bilošová , 14 age

SMOLENICKÝ ZÁMOK - začiatok stavby MCMXI spolu s menom Josephus Pálffy – budovateľa sú zlatým písmom vyryté pri vstupe doň. Celá budova s vežou sú zhotovené zo železobetónu. Podľa starších ľudí zo Smoleníc na stavbe vraj po 1-krát použili portlandský cement. Na stavbe pracovali majstri z Talianska, Nemecka, Rakúska i Maďarska. Po mnohých útokoch, či požiaroch patrí aj naďalej k najnavštevovanejším kultúrnym a historickým pamiatkam Slovenska.

SMOLENICKÝ CASTLE - the year of the beginning of the construction of this castle“(MCMXI)” together with the name "Josephus Pálffy"(the builder) is engraved in gold on the entrance of the castle. The entire building and even the tower is made of reinforced concrete. According to the elderly people from Smolenice, Portland cement had been used for the first time in Slovakia for the construction of this beautiful building by masters from Italy, Germany, Austria. Even after many attacks and fires which it has withstood over centuries, it remains one of the most visited cultural/historical sites in Slovakia.

Name of the author: Nikola Pavková , 13 age

BOJNICKÝ ZÁMOK - patrí k najstarším na Slovensku. Pôvodne bol drevený a postupne budovaný z kameňa. Zámok mal mnoho majiteľov, ale konečnú – romantickú podobu mu dal gróf Pálffy, ktorý sa dokončenia prestavby nedožil. V roku 1939 zámok kúpila firma Baťa (výrobca topánok) a po vojne sa stal majetkom nášho štátu.

BOJNICKÝ CASTLE - one of the oldest castles in Slovakia, originally built of wood. It was gradually reconstructed using stone. The castle had many owners, but the most significant was Count Pálffy, who decided the castle undergo another reconstruction following the romantic architectural style. Unfortunately, the count did not live to see the castle's new beauty. In 1939, the castle was bought by the Baťa company (shoe manufacturer) and after the war became the property of the state.

Name of the author: Markus Zbonka , 10 age

NOVÝ HRAD – inými menami aj Dievčenský hrad, Panenský hrad, či Dievčenský zámok sa nachádza v Banskej Štiavnici. Názov je odvodený od Dievčenského vrchu, na ktorom bol v 16. stor. postavený ako strážna veža počas bojov s Turkami. V súčasnosti je sídlom Slovenského banského múzea v centre mesta.

NOVÝ CASTLE - in other names also Dievčenský castle, Virgin castle, or Dievčenský castle is situated in Banská Štiavnica. The name is derived from Dievčenský Hill, on which it was built as a watchtower during battles with the Turks. Situated in the city centre, it presently serves as the seat of the Slovak Mining Museum.

Name of the author: Colin Jurík , 11 age

UFO – alebo most SNP v Bratislave s Vyhliadkovou vežou, ktorá bola v čase jej vzniku 1967 druhou stavbou na svete s takýmto riešením. S jej výškou 95m máte nielen krásny výhľad, ale aj príjemné posedenie v reštaurácii, ktorá je jej súčasťou. Od r.2005 patrí do svetovej organizácii The World Federation of Great Towers.

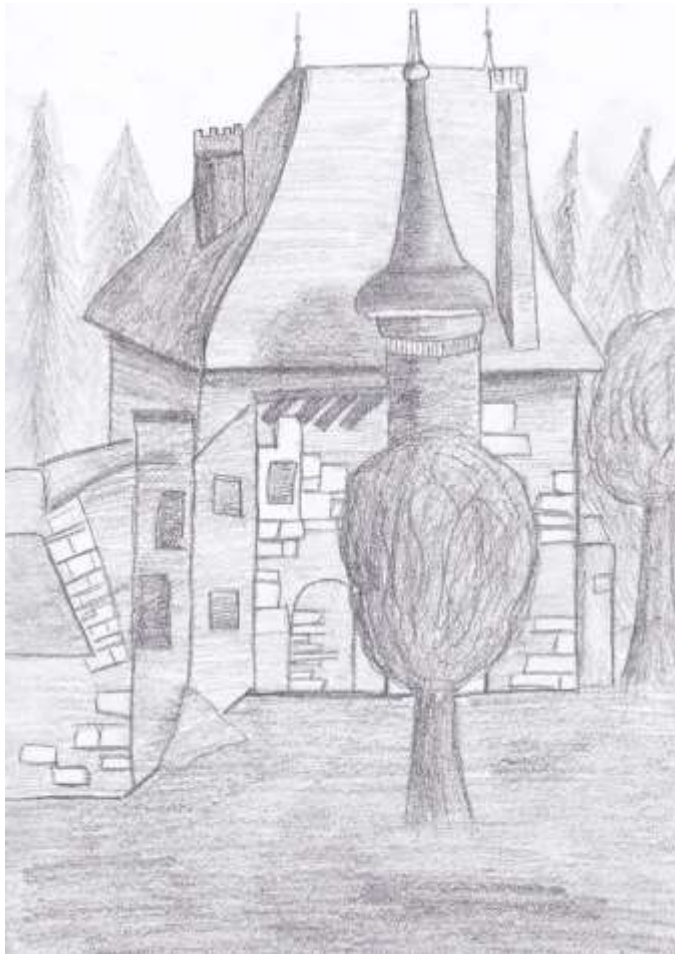
UFO - or the SNP(Slovak National Uprising) bridge with the Lookout Tower, built in Bratislava in 1967, was the second building of its kind in the world at the time of its construction. With the height of 95 m, the lookout tower is not only an important landmark of the capital of Slovakia but also a luxurious restaurant from which the breath-taking view of Bratislava Castle and the surrounding area can be enjoyed. It has been a member of The World Federation of Great Towers Since 2005.

Name of the author: Nicolas Dunka , 11 age

GRÉCKOKATOLÍCKY CHRÁM SV. PARASKIEVY – tento drevený kostolík bol postavený v r. 1773 a nepoškodili ho ani svetové vojny. Chrám má tri hlavné časti – predsieň, chrámovú loď a svätyňu. Zaujímavosťou je nezvyčajne vysoká hlavná chrámová veža, iba 4 okná v celom chráme a vzácna ikona Krista z 18. storočia.

GREEK-CATHOLIC CHURCH OF ST. PARASKIEVY - this wooden church was built in r. 1773 and survived both world wars. The temple has three main parts - the hall, the nave and the sanctuary. It is remarkable for its unusually high main temple tower, only 4 windows throughout the temple and a rare icon of Christ from the 18th century.

Name of the author: Lujza Mihalíková , 14 age

SKÝCOVSKÝ KAŠTIEĽ - alebo aj dominanta našej obce pochádza zo 17. stor., ktorá bola spolu s obcou v r. 1945 vypálená. Súčasťou kaštieľa je vodná priekopa s padacím mostom a po rekonštrukciách sa môžeme pýšiť krásnym výhľadom z veže Nebojsa, či posedieť s rodinou a priateľmi v interiéri.

SKÝCOVSKÝ KAŠTIEĽ- the most significant landmark of our village was constructed in the 17th century. Unfortunately, in 1945, when the axis forces were retreating from the region, they burned the whole village down and the chateau was severely damaged, as well. It used to be surrounded by a moat with a drawbridge. Once renovated, one will be able to enjoy a beautiful view from its pseudo-romantic tower Nebojsa and explore its chambers with family and friends

Slovakia – CZŠ Romualda Zaymusa, Žilina

Name of the author: Dávid Lučivňák, 11 rokov

SPIŠSKÝ HRAD

Hrad je s rozlohou vyše 4 ha jedným z **najväčších zručaninových hradných komplexov v strednej Európe**. V roku 1993 Spišský hrad a kultúrne pamiatky blízkeho okolia zapísali do Zoznamu pamiatok svetového dedičstva **UNESCO**.

Výstavba stredovekého hradu na travertínovej kope sa datuje do začiatku 12. storočia. Najstaršia písomná zmienka o hrade pochádza z roku 1120. Zo začiatku mal funkciu **pohraničnej pevnosti** na severnej hranici ranofeudálneho uhorského štátu. Potom sa na niekoľko storočí stal **sídlom spišského župana**, a tým aj hlavným centrom svetskej moci na Spiši.

V druhej polovici 15. storočia sa o prestavbu hradu zaslúžil nový majiteľ **Štefan Zápoľský**, ktorý si tu chcel vytvoriť reprezentačné šľachtické sídlo. Na hrade vybudoval **palác, rytiersku sieň a kaplnku sv. Alžbety**. V hradných komnatách sa narodil aj jeho syn Ján, ktorý sa neskôr stal kráľom Uhorska.

Posledné stavebné práce na hornom hrade riadili Thurzovci a Csákyovci.

V roku 1780 hradný komplex zničil požiar a Spišský hrad sa postupne zmenil na **zrúcaninu**.

Úplnému spustnutiu Spišského hradu zabránili až pamiatkari, ktorí v roku 1970 začali technicky náročnú konzerváciu hradieb a palácov ohrozených nestabilitou skalného podložia.

V hradnom komplexe sú v súčasnosti umiestnené muzeálne **expozície Spišského múzea** o dejinách hradu, **stredovekých zbraniach** a **feudálnej justícii**.

Spiš castle

With over 4 hectares, the castle is one of the largest ruined castle complexes in Central Europe. In 1993 Spiš Castle and cultural monuments of the surrounding area entered the UNESCO World Heritage List.

The construction of a medieval castle on a travertine hill dates back to the beginning of the 12th century. The oldest written mention of the castle dates back to 1120. Initially, it served as a border fortress on the northern border of the Rano feudal Hungarian state. Then for several centuries it became the seat of the Spiš bathrobe, and thus the main center of secular power in Spiš.

In the second half of the 15th century, the new owner Štefan Zápoľský, who wanted to create a representative aristocratic residence, deserved the reconstruction of the castle. In the castle he built a palace, a knight's hall and a chapel of st. Elizabeth. His son John, who later became King of Hungary, was born in the castle chambers.

The last construction work on the upper castle was managed by the Thurzo and Csakovci.

In 1780 the castle complex was destroyed by fire and Spiš Castle gradually turned into a ruin. The complete deployment of Spiš Castle was prevented only by monuments who in 1970 began technically demanding conservation of walls and palaces threatened by the instability of the bedrock.

The museum complex now houses museum expositions of the Spiš Museum about the history of the castle, medieval weapons and feudal justice.

Name of the author: Damián Deket , 12 rokov

ČIČMANY

Obec je najjužnejšou a zároveň najvyššie položenou obcou žilinského okresu. Svojich návštevníkov láka hlavne svojimi tmavými drevenicami, ktoré zdobia typické biele geometrické ornamenty. Nikde inde na Slovensku takéto domčeky nenájdete. Motívy tohto ornamentu sa objavili aj na dresoch našich olympionikov aj na reprezentačných dresoch iných športovcov.

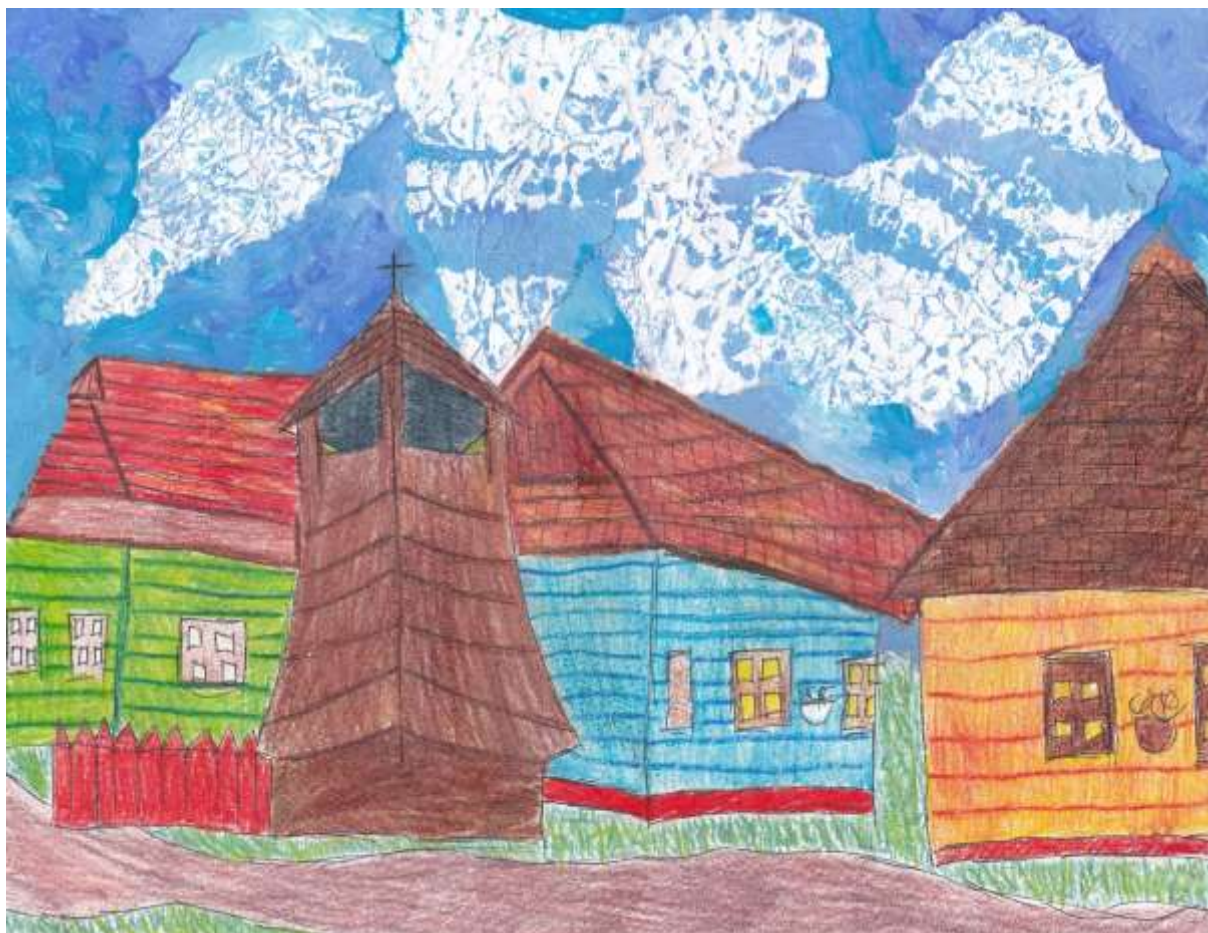
Tento ornament sa považuje za nekomerčný symbol Slovenska.

Obec vznikla v 13. storočí a môže mať nemecký, bulharský alebo rumunský pôvod.

Village Čičmany

The village is the southernmost and at the same time the highest situated village of the Žilina district. It attracts visitors mainly with its dark wooden houses decorated with typical white geometric ornaments. There are no such houses anywhere else in Slovakia. The motifs of this ornament appeared on the jerseys of our Olympians as well as on the jerseys of other athletes. This ornament is considered a non-commercial symbol of Slovakia.

The village was founded in the 13th century and can be of German, Bulgarian or Romanian origin.

Name of the author: Jana Muchová, 11 rokov

VLKOLÍNEC

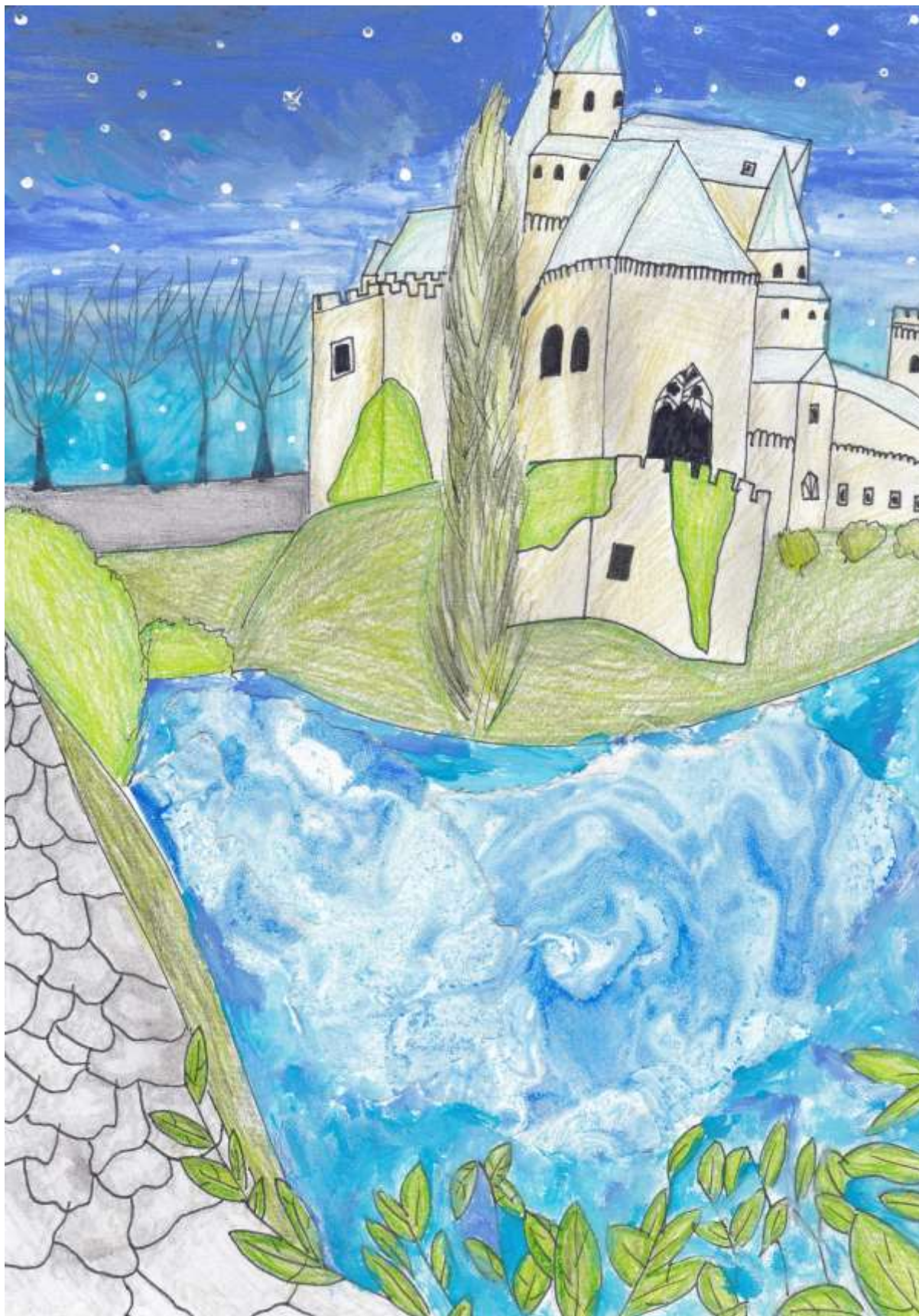
To najcennejšie, čo k Ružomberku patrí, je podhorská osada Vlkolíneec. Zachovala sa v nej pôvodná architektúra a štruktúra horskej osady želiarov, pastierov a drevorubačov. Drevené zrubové domčeky, ktoré vyrástli popri potôčiku, sa týčia vo svahovitom teréne Veľkej Fatry pod vrchom Sidorovo. Okolie Vlkolínca tvoria ovocné záhrady, terasové políčka, lúky posiate drevenými senníkmi a lesy. Zrubové domčeky sú postavené klasickým liptovským štýlom a to z otesaných kmeňov ihličnatých stromov ukladaných na kamennú podmurovku. Strechy domčekov sú pokryté dreveným šindľom. Zruby pozostávajú z troch miestností, vstupného pitvora, ktorý slúžil ako kuchyňa, komory na odkladanie jedla a náradia a izby, ktorá slúžila ako obytný priestor na všetku činnosť a aj na spanie celej rodiny. Vlkolínskym unikátom je to, že tieto drevenice sú ošetrené farebným vápenným náterom. Už v povojnovom období si ľudia uvedomili unikátnosť zachovania pôvodnej architektúry a Vlkolíneec bol vyhlásený za pamiatkovú rezerváciu ľudovej architektúry. O niečo neskôr sa prišlo na to, že takýto unikát nie je jedinečný len na Slovensku, ale aj v rámci celého sveta. Preto bol Vlkolíneec v roku 1993 zapísaný do zoznamu svetového kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO, čím získal svetovú prestíž. Jedinečnosťou Vlkolínca je tiež to, že v tejto drevenej osade stále žije niekoľko stálych obyvateľov.

Village Vlkolínec

The most valuable thing that belongs to Ružomberok is the foothill settlement Vlkolínec. The original architecture and structure of the mountain settlement of shepherds, shepherds and lumberjacks has been preserved. Wooden log houses, which grew up along the brook, rise in the sloping terrain of the Great Fatra below Sidorovo hill. Surroundings Vlkolínec consists of fruit gardens, terrace fields, meadows dotted with wooden haylofts and forests. The log houses are built in the classic Liptov style and from the truncated trunks of coniferous trees placed on a stone wall. The roofs of the houses are covered with wooden shingles. The log cabins consist of three rooms, an entrance pit that served as a kitchen, a storage room for food and utensils, and a room that served as a living space for all activities and for sleeping the whole family. A unique feature of Vlkolín is that these wooden houses are treated with colored lime paint. Already in the post-war period, people realized the uniqueness of preserving the original architecture and Vlkolínec was declared a monument reserve of folk architecture. A little later it was discovered that such a unique product is not only unique in Slovakia, but also throughout the world. For this reason, Vlkolínec was included in the UNESCO World Heritage List in 1993, gaining world prestige. The uniqueness of Vlkolínec is also that in this wooden settlement there are still a few permanent inhabitants.

Name of the author: Natalia Emily Reynolds, 11 rokov

Name of the author: Tereza Krčová, 11 rokov

BOJNICKÝ ZÁMOK

Nádherný zámok patrí k najstarším a najvýznamnejším pamiatkam na Slovensku. Stojí na travertínovej kope nad mestom. Postavený bol v roku 1113. Pôvodne bol drevený. V 13. storočí bol budovaný z kameňa. V 14. storočí patrilo hradu Matúšovi Čákovi Trenčianskemu, po ňom ďalším šľachtickým rodom. V 16. storočí prestavali Turzovci na pohodlné renesančné sídlo. V 17. storočí ho dostali od kráľa Pálfiovci a hrad dostal barokovú podobu. Posledným majiteľom bol gróf Ján František Pálfi, ktorý dal prestavať hrad na romantický zámok po vzore francúzskych gotických hradov a ranej talianskej renesančnej architektúry. Sám Pálfi kreslil, navrhoval a riadil všetky práce, ktoré trvali 22 rokov. Gróf sa dokončenia prác nedožil. Zomrel v roku 1908, hrad dostavali v roku 1910. V roku 1939 kúpila zámok firma Baťa. Po vojne pripadol hrad štátu. Dnes je v ňom múzeum.

Bojnice Castle

Beautiful castle is one of the oldest and most important monuments in Slovakia. It stands on a travertine hill above the city. It was built in 1113. Originally it was wooden. In the 13th century a point built of stone. In the 14th century, the castle belonged to Matúš Čák Trenčiansky, after which he was the next noble family. In the 16th century the Turzians rebuilt into a comfortable Renaissance residence. In the 17th century it was given to the king by the Pálfi family and the castle got its Baroque appearance. The last owner was Count Jan František Pálfi, who had the castle rebuilt into a romantic chateau, modeled on French Gothic castles and early Italian Renaissance architecture. Pálfi himself drew, designed and managed all work that lasted 22 years. The Count did not live to see the work done. He died in 1908, the castle was completed in 1910. In 1939 the castle was bought by the Bata company. After the war the castle fell to the state. Today it houses a museum.

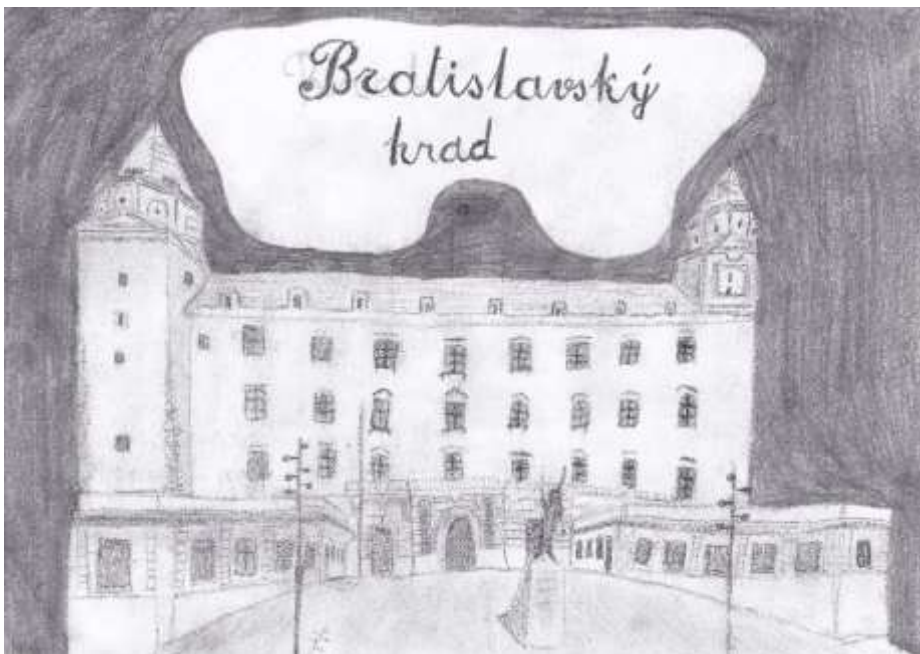
Name of the author: Ela Deáková, 12 rokov

SÚĽOVSKÉ SKALY

Národná prírodná rezervácia Súľovské skaly je najkrajšou a návštevnicky najvyhľadávanejšou časťou Súľovských vrchov. Jej ostré biele bralá čnejúce z hustej lesnej zelene vytvárajú skutočne okúzľujúcu panorámu, ktorej len málokto turista dokáže odolať. Celá rezervácia je posiatá zaujímavými skalnými útvarmi. Okrem tradičných veží, homôľ, ihel a brán tu možno obdivovať i útvary pripomínajúce ľudské postavy či zvieratá. K veľkým lákadlám Súľovských skál patrí zrúcanina Súľovského hradu, jaskyňa Šarkania diera a Hlbocký vodopád. Oblasť je však zaujímavá nielen neživou, ale i živou prírodou, predstavuje napríklad jednu z najvýznamnejších lokalít drobných slovenských orchideí. Územím rezervácie vedie okružný náučný chodník so 17 informačnými panelmi.

The Súľov Rocks

National Nature Reserve is the most beautiful and most sought-after part of the Súľov Mountains. Its sharp white bristles rising from dense forest green create a truly glamorous panorama that few tourists can resist. The whole reserve is dotted with interesting rock formations. In addition to traditional towers, cones, needles and gates you can admire formations resembling human figures or animals. The great attractions of Súľov Rocks include the ruins of Súľov Castle, the Cave of the Sharkania Hole and the Hlbocký Waterfall. The area, however, is interesting not only inanimate, but also in living nature, it is one of the most important localities of small Slovak orchids. A circular nature trail with 17 information panels runs through the reservation area.

Name of the author: Liliana Rovňanová, 13 rokov

BRATISLAVSKÝ HRAD

Pôvodne sídlo panovníkov, dnes symbol Bratislavy a sídlo Historického múzea. Jeho terasy poskytujú neopakovateľný výhľad na mesto. Majestátny hrad sa vyníma na kopci 80 m nad Dunajom. Hradný kopec bol odpradáva osídlený vďaka svojej strategickej polohe. Vystriedali sa tu Kelti, Rimania, Germáni, Slovania a Maďari. Počiatky dnešného hradu siahajú do 13. stor. Z tohto obdobia pochádza najväčšia, tzv. Korunná veža hradu. V 15. storočí bol pôvodný menší hrad zbúraný a nahradený dodnes zachovanou stavbou.

V nasledujúcich storočiach nasledovali početné prestavby a úpravy, dobudovalo sa opevnenie, vďaka ktorému sa z hradu stala pevnosť. Posledná veľká prestavba v 18. storočí zmenila hrad na prepychovú barokovú rezidenciu s elegantnými francúzskymi záhradami. V roku 1811 bol celý hradný areál obrovským požiarom úplne zničený a ponechaný napospas osudu.

Znovu bol rekonštruovaný až v druhej pol. 20. stor. Hrad bol počas svojej histórie sídlom uhorských kráľov a boli tu uchovávané korunovačné klenoty. Dnes tu nájdete predovšetkým historické múzeum. Dokladuje vývin spoločnosti na Slovensku od stredoveku po súčasnosť. Okrem atraktívnych výstav je súčasťou prehliadky múzea pôsobivý interiér Hradu, v ktorom sa nachádza aj honosné schodisko z čias Márie Terézie. Z vrchola Korunnej veže je krásny výhľad na mesto a okolie.

Bratislava castle

Originally the seat of monarchs, today the symbol of Bratislava and the seat of the Historical Museum. Its terraces offer a unique view of the city. The majestic castle stands on a hill 80 m above the Danube. The castle hill has been inhabited since time immemorial due to its strategic location. There were Celts, Romans, Germans, Slavs and Hungarians. The origins of today's castle date back to the 13th century. From this period comes the largest, the so-called. Crown tower of the castle. In the 15th century the original smaller castle was demolished and replaced by a preserved building.

In the following centuries, numerous reconstructions and alterations followed, and a fortification was completed which made the castle a fortress. The last major reconstruction in the 18th century transformed the castle into a luxurious Baroque residence with elegant French gardens. In 1811 the entire castle complex was completely destroyed by a huge fire and left to its fate.

It was reconstructed again in the second half. 20. stor. During its history, the castle was the seat of the Hungarian kings and the Crown Jewels were kept here. Today you can find here mainly the historical museum. It illustrates the development of society in Slovakia from the Middle Ages to the present. In addition to attractive exhibitions, the museum's impressive interior also features an impressive staircase dating back to the times of Maria Theresa. From the top of the Crown Tower is a beautiful view of the city and its surroundings.

KALVÁRIA BANSKÁ ŠTIAVNICA

Patrí medzi najkrajšie barokové kalvárie Európy. Stojí na kopci Scharffenberg. Postavil ju jezuitský páter František Perger vďaka darom bohatých ťažiarov, hodnostárov i jednoduchých baníckych rodín. Donátorov pripomínajú erby na priečeliach jednotlivých zastavení. Dokončená bola v roku 1751. Väčšina kalvárií má štrnásť zastavení, začínajú odsúdením Krista pred Pilátom a končia Božím hrobom. Banskoštiavnická kalvária má 17 zastavení, tri kostoly zastavenie Žalár a Svätý hrob. Drevené reliéfy v kaplnkách predstavujú s typickou barokovou teatralnosťou kľúčové okamihy Ježišovho života až po jeho umučenie a zmŕtvychvstanie. Výnimočnosť kalvárie spolu s citlivým zasadením do krajiny a nádherným výhľadom z nej robia jednu z najnavštevovanejších atrakcií. V roku 2007 bola zaradená na Zoznam stovky najohrozenejších pamiatok sveta, v roku 2008 sa z iniciatívy dobrovoľníkov začala jej generálna rekonštrukcia.

Calvary Banská Štiavnica

It is one of the most beautiful baroque calvary in Europe. It stands on Scharffenberg Hill. It was built by Jesuit Father František Perger thanks to donations of rich miners, dignitaries and simple mining families. Donors are reminded of coats of arms on the fronts of individual stops. It was completed in 1751. Most of the Calvary have fourteen stops, beginning with the condemnation of Christ before Pilate and ending with the grave of God. The Banská Štiavnica Calvary has 17 stops, three churches stopping the Dungeon and the Holy Sepulcher. Wooden reliefs in the chapels represent, with typical Baroque theatricality, the key moments of Jesus' life up to his martyrdom and resurrection. The uniqueness of the Calvary, together with its delicate setting in the landscape and its magnificent views, make it one of the most visited attractions. In 2007 it was included in the List of hundreds of the most endangered monuments in the world, in 2008, on the initiative of volunteers, its general reconstruction began.

Name of the author: Bianka Barbora Halajová, 14 rokov

Estonia - International School of Estonia

Name of the author: Kaz 7 years old

Laulupidu

Iga 5 aasta järel toimub laulupidu. Mõned inimesed, kes laulupidu vaatavad, laulavad ka kaasa. See on rõõmus pidu. Sinna lähevad ka väga väikesed titad koos emadega. Seal on paljudest rahvustest inimesi ja see annab kõigile rahutunde, et keegi ei ründa meie maad.

Song Festival

People come together and sing songs. Even when Estonia was occupied Estonians got together and sang songs. They wanted to get free. Nobody could stop them from singing. The Song Festival happens after every 5 years.

Name of the author: Harald 6 years old

Kaali kraater

Kui sa vaatad meteoriidikraatrisse tekkinud järve ülevalt, siis vesi näeb välja sinine. Ma loodan, et inimesed ja loomad jäid ellu, kui see alla kukkus.

Kaali Crater

Kaali Crater was caused by a meteor. A piece of an asteroid or a meteor fell to the Earth many years ago (7500-7600) and made a hole in one of the islands, Saaremaa. The meteor broke into pieces. The explosion was very strong, just like an atomic bomb. There is a lake now.

Name of the author: Jacqueline 6 years old

Tantsupidu

Tantsivad nii noored kui vanad inimesed ja väikesed lapsed ka. Kõigil on seljas rahvariided. Rahvariides on näha kõige rohkem punast värvi. Kõigil on valged pluusid. Mängib ilus muusika, mille saatel inimesed tantsivad. Nii vaatajad kui tantsijad on väga rõõmsad. Kui sa lähed peole, antakse sulle paks raamat, kus sees on tantsude nimed ja kirjeldused, et sa saaksid paremini aru nendest tantsudest. Kui sa lähed koju, sa võtad selle raamatu kaasa ja vaatad pidu uuesti telekast. Sa vaatad raamatut ja sulle tulevad need tantsud meelde.

Dance Festival

People tell a story through dancing. They practice and then they perform it to others. The dancers wear national costumes. As they dance, they make patterns. It reminds people when Estonia got free.

Name of the author: Praskovia 7 years old

Tuhala nõiakaev

Tuhala nõiakaev töötab ainult kevadel. Liiga palju vett on maa alla kogunenud ja see purskab kaevust välja nagu purskkaev. See vesi on pruunikat värvi. Seda vett ei saa kahjuks juua, sest

sa ei pääse kaevule lähedale, et kaevust ämbriga vett võtta. Tänapäeval saaks helikopteriga kaevu kohale lennata, aga vanasti polnud helikoptereid olemas. Mina ei ole kahjuks seda kaevu näinud, aga tahaksin ühel kevadel sinna minna ja seda ise näha.

Tuhala Witch's Well

In springtime, swamps fill up the underground river and the overflowing river water escapes through the well. It happens for a short period of time. According to a legend, the well boils when the “witches of Tuhala” make a sauna under the ground and beat each other with birch branches.

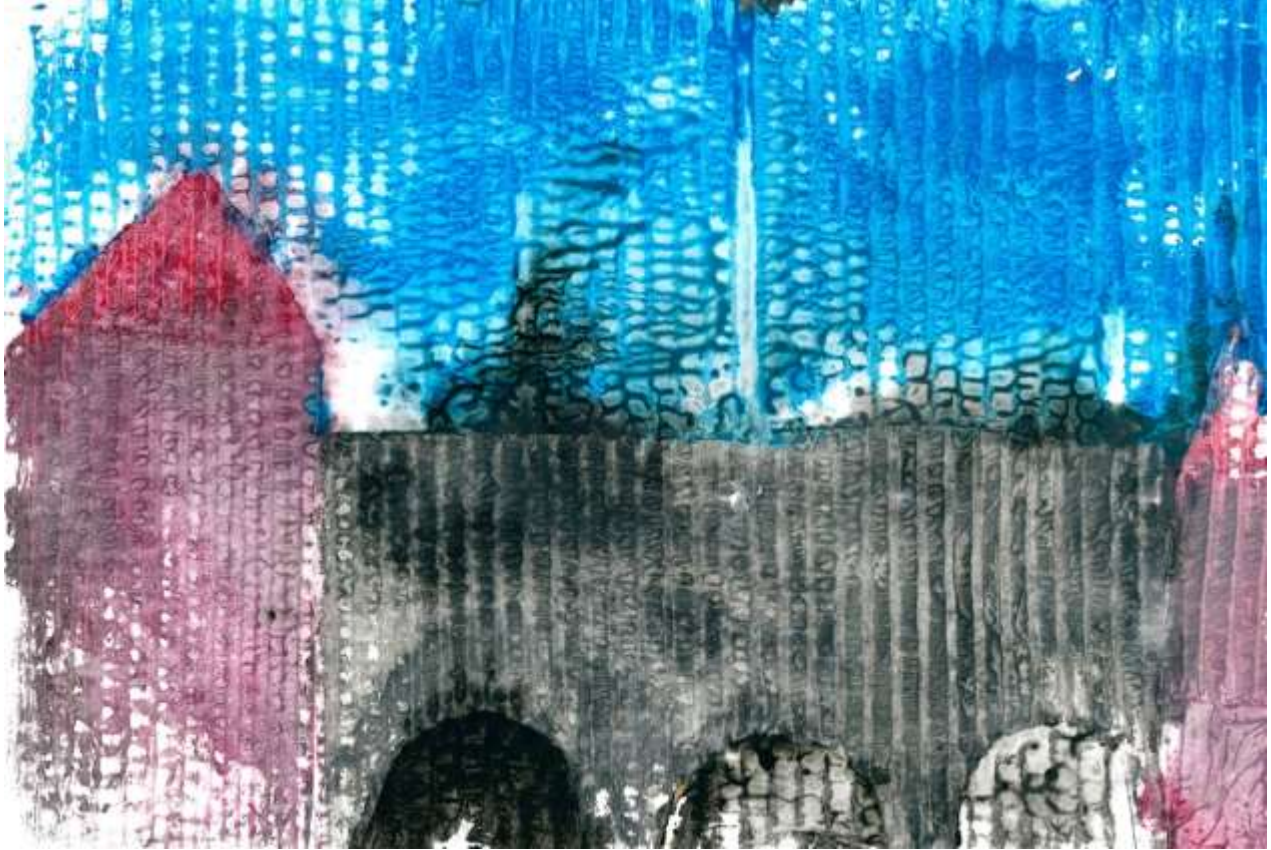
Name of the author: Cam 6 years old

Viru raba

Rabas kasvavad seened. Rabas ja soos võib olla ohtlik, peab käima laudadest teeraja peal, kõrvale ei tohi astuda. Rabas võivad elada ussid. Rabajärvad on pruuni veega.

Viru Marsh/bog

Estonia has a lot of bogs. Viru bog is in Lahemaa National Park. It is wet. A peat bog is a mix of water and land. It feels squishy and spongy. It is colorful. There are berries that you can eat. You can walk on a wooden trail. Bogs get nutrients from rain and snow. Water in the bog is dark brown because of the plants. It is not polluted. It is very clean. Estonians go swimming in those bog lakes in the summer.

Name of the author: Isaac 6 years old

Tallinna vanalinn

Toompea on mäe peal, et vanal ajal oleksid linnainimesed saanud ennast kaitsta ja vaenlast rünnata. Majad on väga vanad, mõned on ilusad, mõned mitte väga. Tänavad on väga kitsad, mitu autot üksteise kõrval sõitma ei mahu. Talvel on vanalinnas kõige ilusam, sest keset vanalinna raekoja platsil on kuusk, mis on ehetes.

Tallinn Old Town

Tallinn Old Town is a Medieval city in Europa next to the Baltic Sea. The houses are very old. They were built in the 13th-16th century when Tallinn was the Centre of the Hanseatic League. This Medieval trading city had a Town Hall, a pharmacy, churches, merchants and craftsmen's houses. Most of the streets in the old town are narrow and houses are next to each other. It had a high limestone wall around the city.

Name of the author: Lucy 7 years old

Kihnu pikitriibuline seelik

Tüdrukud ja noored naised kannavad seelikuid, kus on palju punaseid triipe, sest punane on rõõmus värv. Leskede seelikutes on mustad ja valged triibud, sest neil on mees ära surnud.

Kihnu striped skirt

Kihnu is one of the many islands in Estonia. Handicraft skills have been very highly valued there. Mothers and grandmothers pass on these handicraft techniques to their daughters. Women preserve the culture by wearing their traditional skirts, jackets, stockings, and mittens in their everyday life.

Children wear bright red color skirts, middle-aged women wear partially red skirts, and elderly women wear a more modest skirt with blue and black stripes.

Bulgaria - Secondary school "Vladimir Komarov" ,town Veliko Tarnovo

Александра Георгиева 15 години, Сузана Росенова 14 години, СУ „Владимир Комаров“

„Мигаща“ мозайка

Мозайките на епископската базилика са красивите изображения, съчетаващи в тях малки камъни в различни цветове. Те са направени през 5 век след Христос в стил, присъщ на Източноримската империя. Освен сложни геометрични фигури има повече от 100 изображения на птиците от различни видове.

На снимката е направена птица "Мигаща" и с всички останали олицетворена "Небесната градина".

Alexandra Georgieva 15 years old, Suzana Rosenova 14 years old, SU „Vladimir Komarov“

"Flashy" mosaic

The mosaics of the Episcopal Basilica are the beautiful images, combining in them small stones in different colours. They are made in 5 century After Christ in style intrinsic of the East Roman Empire. Except complex geometric figures there are more than 100 images of the birds in different kinds.

On the picture is made bird "Flashy" and with all others personified "The Garden of Heaven".

Али Ибришимов-13 години, СУ „Владимир Комаров“

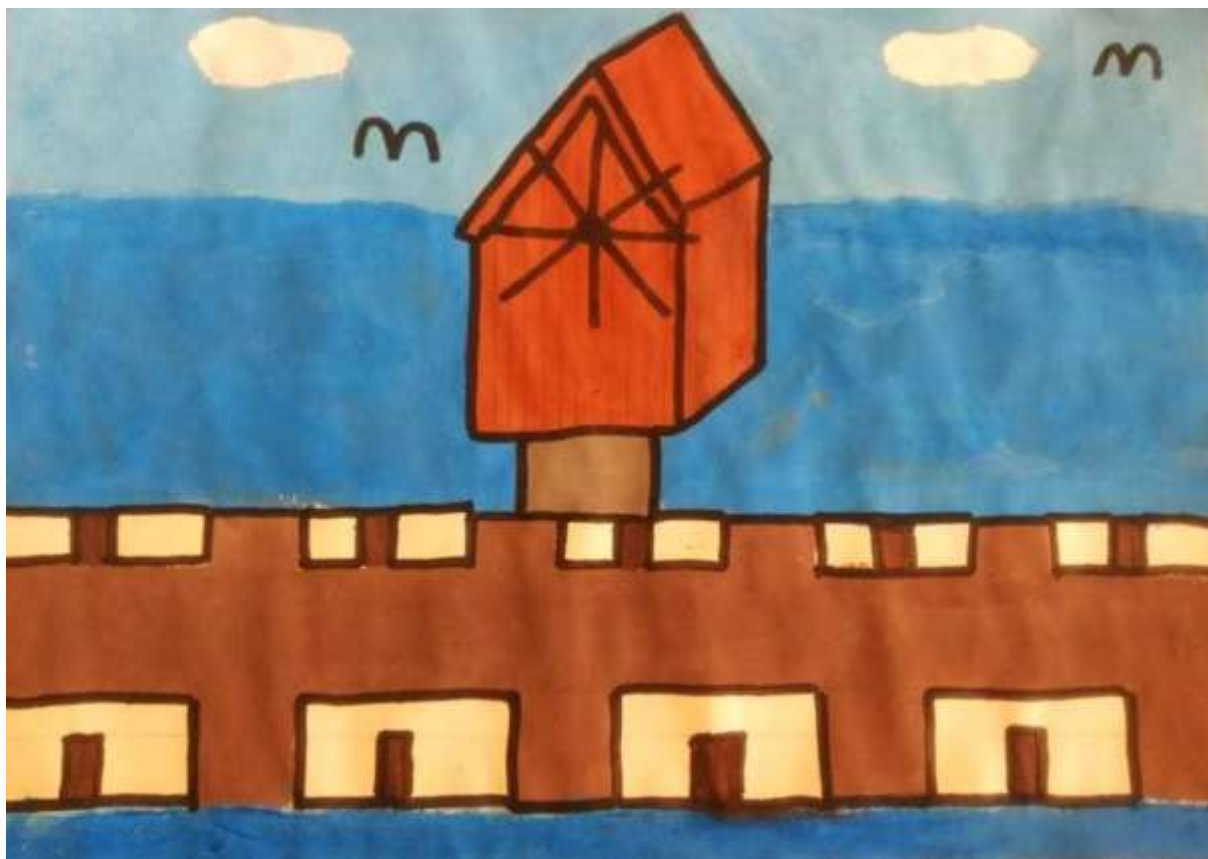
Чудните мостове

Разположени са в Западна Рила. Те са резултат от външни земни сили, които са били формирани като красиви феномени на природата. В миналото мостовете са представлявали една пещера, образувала се под рушащото действие на речните води. С течение на времето части от нея се срутили, образувайки величествените мраморни мостове.

Ali Ibrishimov 13 years old, SU „Vladimir Komarov“

Marvelous bridges

They are located in West Rila. They are result of external earth forces, which were been formed them as beautiful nature fenomen. They are the result of external terrestrial forces that have been formed as beautiful phenomena of nature. In the past, bridges were a cave formed by the ruinous action of river waters. Over time, parts of it collapsed, forming majestic marble bridges.

Виктория Михайлова, 12 години, СУ „Владимир Комаров“

Мелницата в град Несебър

Тя е символ на града. Постоянните ветрове, които идват от морето, позволявали на мелницата да работи почти без прекъсване.

Вятърната мелница е изработена от естествена висококачествена дървесина, но потъмняла под въздействието на времето. Дървената част е на каменна основа. Това е остатък от църква от Византийски период.

В мелницата има 3 етажа. На първия се е съхранявало полученото брашно. Вторият етаж е бил жилищна площ на мелничаря и семейството му. Тук е било инсталирано оборудване, което е задвижвало воденичния камък.

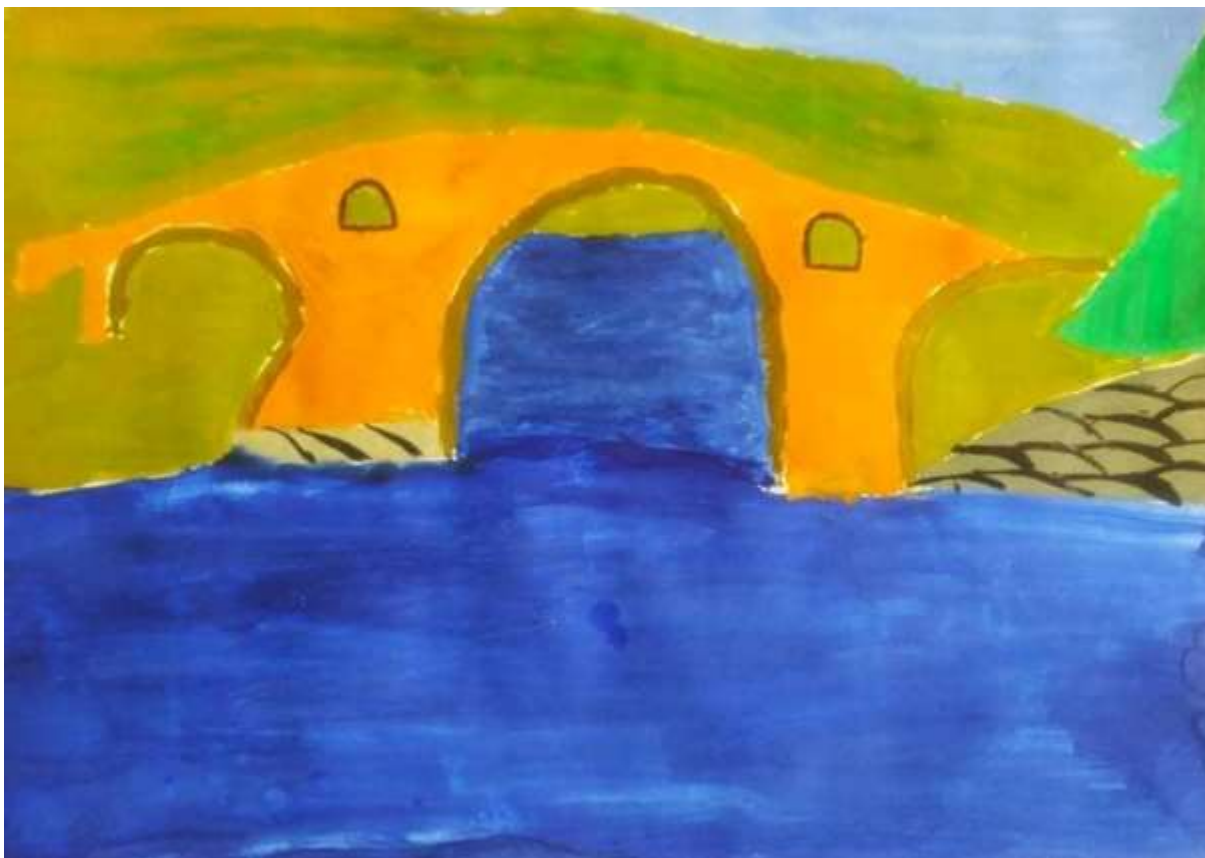
Victoria Mihaylova 12 years old, SU „Vladimir Komarov“

The Windmill in Nessebar

It is a symbol of the city. The constant winds coming from the sea allowed the mill to operate almost without interruption.

The windmill is made of high quality natural wood but darkened by the weather. The wooden part is made of stone. This is the remnant of a church from the Byzantine period.

The mill has 3 floors. The first floor was stored. The second floor was the living area of the miller and his family. The millstone-driven equipment was installed here.

Зорница Николова 12 години, СУ „Владимир Комаров“

Дяволският мост

Мостът е построен през 16 век. Той е разположен на 420 метра надморска височина в пролом, ограден от двете страни от стръмни склонове, достигащи до 800 метра надморска височина. Дължината му е 56 метра, широчината – 3,5 м, трисводест, като на сводовете на страничните му ребра са направени отвори с полукръгли сводчета за оттичане на водата. Височината на централния свод е 11 – 12 метра, а по ръба е запазен каменен парапет с височина 12 см

Zornitsa Nikolova 12 years old, SU „Vladimir Komarov“

The Devil's bridge

The bridge was built in 16th century. It is located 420 meters above sea level in a gorge, surrounded on both sides by steep slopes, reaching up to 800 meters above sea level. Its length is 56 meters, width - 3.5 m, three-arches, with arches on its side ribs openings with semicircular vaults for water drainage. The height of the central vault is 11 - 12 meters, and a stone parapet 12 cm high is preserved along the edge.

Александра Александрова 15 години и Семра Ибришимова 13 години, СУ „Владимир Комаров“

Царевец

Царевец е хълм във Велико Търново, както и едноименната крепост в средновековния Търново. Днес Архитектурно-музейният резерват „Царевец“ се намира на едноименния хълм в старата част на Велико Търново. Това е едно от най-посещаваните исторически места в България.

Aleksandra Aleksandrova 15 years old and Semra Ibrishimova 12 years old, SU „Vladimir Komarov“

Tsarevets

Tsarevets is a hill in Veliko Tarnovo, as well as a fortress of the same name in the medieval Turnovo. Today, the Architectural-Museum Reserve "Tsarevets" is located on the hill of the same name in the old part of Veliko Tarnovo. It is one of the most visited historical places in Bulgaria.

Семра Ибришимова 13 години, СУ „Владимир Комаров“

Възрожденска къща в Пловдив

Това е къща на търговец, впечатляваща с представителна фасада с централен портик, вписан навътре. Приземието е организирано около правоъгълен салон, отворен към три големи стаи, малък еркер към улицата, вход към банята и стълбище към втория етаж. Това е една от най-богато украсените пловдивски къщи. Таваните са оцветени по ориенталски образец с много вкус. По стените са изрисувани красиви пейзажи от Цариград, Венеция, Стокхолм и други градове. Къщата е обзаведена с оригинална старинна мебелировка и е едно истинско бижу в колекцията от възрожденски къщи на Стария Пловдив.

Semra Ibrishimova 12 years old, SU „Vladimir Komarov“

Revival house in Plovdiv

This is a merchant's house, impressive with a representative facade with a central portico inscribed inside. The ground floor is organized around a rectangular lounge, open to three large rooms, a small bay window to the street, an entrance to the bathroom and a staircase to the second floor. This is one of the most decorated houses in Plovdiv. The ceilings are oriental colored with a lot of taste. Beautiful landscapes of Constantinople, Venice, Stockholm and other cities are painted on the walls. The house is furnished with original antique furniture and is a true jewel in the collection of Renaissance houses of Old Plovdiv.

Михаела Узунова 11 години, СУ „Владимир Комаров“

Бачковският манастир

На територията на манастира са запазени най-старите дърворезбени иконостаси, както и голяма част от оригиналните икони и стенописи. Безспорно най-голямата светиня е иконата на Богородица Влахернска. Тя е обкована със сребро и е смятана за чудотворна.

Michaela Yzunova 11 years old, SU „Vladimir Komarov“

The Monastery of Bachkovo

On the territory of the monastery are preserved the oldest wood-carved iconostasis, as well as a large part of the original icons and murals. Undoubtedly the greatest shrine is the icon of the Virgin Mary of Vlahernska. It is encased in silver and is considered miraculous.

Czech Republic – ZŠ K. V. Raise, Lázně Bělohrad

Sněžka - M. Kracík, 15 years old, ZŠ K. V. Raise, Lázně Bělohrad

Hora Sněžka – nejvyšší hora České republiky a Krkonoš

Hora Sněžka je se svými 1603 metry nejvyšší horou nejen Krkonoš, ale i celé České republiky. Skalnatým vrcholem hory Sněžky, který má rozlohu asi 30 akrů, prochází česko-polská hranice. Na severní polské straně se svahy Sněžky svažují do údolí řeky Lomničky. Jižní svahy na české straně spadají do Obřího dolu, západní klesají na Úpské rašeliniště a východní přechází v Obří hřeben. Jméno Sněžka vzniklo z původního pojmenování Sněžná, odvozeného od stavu „sněhem pokrytá“. Než se však současné jméno hory v roce 1823 ustálilo, jejím prvním jménem byl Pahrbek Sněžný, Sněžovka a občas se jí říkalo i Sněhovka. Skalnatý holý vrchol hory nabízí návštěvníkům nádherné panoramatické výhledy do krajiny české i polské strany a na celé Krkonoše. Tím úplně prvním, jak vypovídají historické záznamy, byl v roce 1456 neznámý Benátčan, jenž hledal v horách drahé kameny. V minulosti bývala Sněžka důležitým poutním místem, dnes láká celoročně množství turistů, které těší výstup na nejvyšší českou tisícovku.

Sněžka Mountain

With 1603 meters, Sněžka Mountain is the highest mountain not only in the Krkonoše Mountains, but also in the Czech Republic. The Czech-Polish border crosses the rocky peak of Sněžka Mountain, which covers an area of about 30 acres. On the northern Polish side, the slopes of Sněžka slope into the valley of the Lomnička River. The southern slopes on the Czech side fall into the Obří důl mine, the western slopes fall to the Úpa peat bog, and the eastern slopes pass into the Giant Ridge. The name Sněžka originated from the original name Sněžná, derived from the state of “snow-covered”. However, before the current name of the mountain settled in 1823, its first name was Pahrbek Sněžný, Sněžovka and sometimes it was called Snow White.

The rocky bare peak of the mountain offers visitors panoramic views of the landscape of the Czech and Polish sides and the whole Giant Mountains. The very first, as historical records tell us, was an unknown Venetian in 1456, searching for precious stones in the mountains. In the past, Snezka used to be an important pilgrimage site.

Pravčická brána - K. Stránská, 15 years old, ZŠ K. V. Raise, Lázně Bělohrad

O Pravčické bráně

Rozpětí oblouku je 26,5 m, výška otvoru 16 m, šířka 7-8 m, minimální tloušťka 3 m. Pravčická brána se nachází v Severních Čechách, 15 km na sever od města Děčín. Rok, kdy kníže Edmund Clary-Aldringen vystavěl výletní zámeček Sokolí hnízdo. 5 hodin lehké túry, vedoucí po dobrých, značených turistických stezkách.

Pravčická brána stojí na svém místě odnepaměti. Je výsledkem milióny let trvajících zvětrávání v méně odolné části skalního masivu, tvořeného kvádrovými pískovci turonského stáří.

V počátcích turistického objevování krásy Pravčické brány stával u její paty malý kůrou pobitý domek, sloužící jako výčep. Přístupová cesta od Hřenska zv. Pelagiansteig byla vydlážděna již koncem 70. let 19. stol. a tehdy došlo i k vybudování promenádní stezky směrem k Mezní Louce.

Roku 1881 nechal majitel panství kníže Edmund Clary-Aldringen vystavět u Pravčické brány výletní zámeček Sokolí hnízdo. Pozval si k tomu účelu dělníky z Itálie a to z prostého důvodu – byli nejlevnější pracovní silou. Celý zámeček byl postaven během jediného roku, což je při jeho rozsáhlosti a době, ve které byl stavěn, čas téměř rekordní. O několik let později bylo na skalních vyhlídkách v bezprostředním okolí vybudováno zábradlí. Za vstup do areálu se začal brzy po vystavění restaurace platit poplatek.

Pravčická brána je největší přirozená skalní brána na našem kontinentu, národní přírodní památka. Je považována za nejkrásnější přírodní útvar Českého Švýcarska a tvoří symbol celé oblasti.

Od místa vstupu do areálu se rozbíhají upravené stezky a schodiště na jednotlivé vyhlídky, odkud můžeme pozorovat samotnou Pravčickou bránu nebo se kochat působivými pohledy do blízkého i vzdálenějšího okolí.

Pravčickou bránu navštívily od dob, kdy byla "objevena" pro turistiku, prokazatelně milióny lidí. Mezi mnoha známými osobnostmi se jejím půvabům obdivoval hned dvakrát – v letech 1831 a 1851 – slavný autor pohádek Hans Christian Andersen. Je bezesporu jasné, že také zde načerpal mnoho inspirace pro svou práci.

About Pravčická Gate

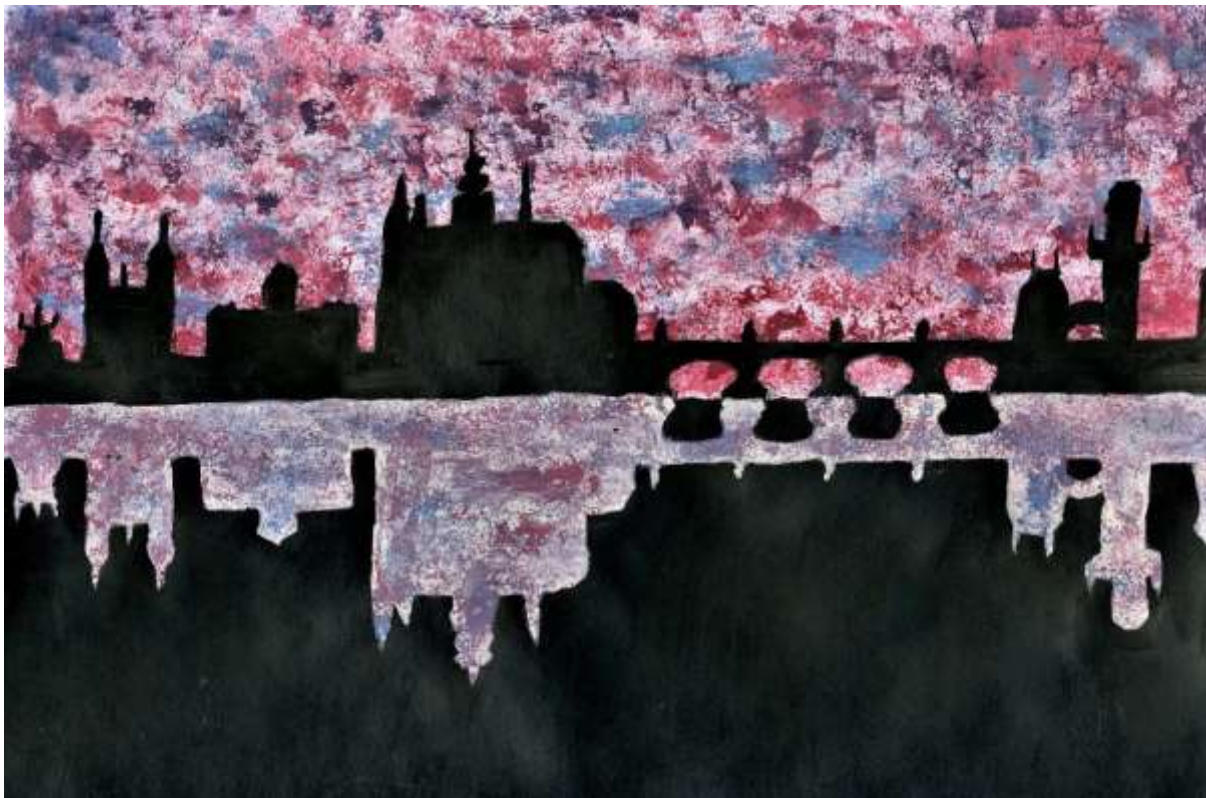
The span of the arch is 26.5 m, the opening height 16 m, width 7-8 m, minimum thickness 3 m. Pravčická Gate is located in North Bohemia, 15 km north of Decin. The year when Prince Edmund Clary-Aldringen built the Falcon's Nest chateau. 5 hours of light hikes along good, marked hiking trails.

The Pravčická Gate has stood in its place since time immemorial. It is the result of millions of years of weathering in a less resistant part of the rock mass, formed by block sandstones of the Turonian age. In the early days of the tourist discovery of the beauty of Pravčická Gate, a small bark house, serving as a bar, stood at its heel. Access road from Hřensko zv. The Pelagiensteig was paved in the late 1870s. and then the promenade path towards Mezní Louka was built.

In 1881, the owner of the estate, Prince Edmund Clary-Aldringen, built the Falcon's Nest chateau at Pravčická Gate. He invited workers from Italy for this purpose for the simple reason that they were the cheapest labor force. The whole mansion was built in one year, which is almost record-breaking in terms of its size and the time it was built. Several years later, a railing was built on the rocky outlooks in the immediate vicinity. Soon after the restaurant was built, a fee was charged to enter the premises.

Pravčická Gate is the largest natural rock gate on our continent, a national natural monument. It is considered to be the most beautiful natural formation of Bohemian Switzerland and forms a symbol of the whole area. From the point of entry into the area, there are groomed trails and staircases leading to individual outlooks, from where we can observe Pravčická Gate itself or enjoy impressive views of the near and distant surroundings.

Pravčická gate has been visited by millions of people since it was "discovered" for tourism. Among the many celebrities, the famous fairy tale Hans Christian Andersen admired her charms twice - in 1831 and 1851. It is undoubtedly clear that he also gained a lot of inspiration for his work here.

Praha, Karlův most - A. Vágenknechtová, Ch. Velichová, 15 years old , ZŠ K. V. Raise, Lázně Bělohrad

Karlův most

Karlův most je jeden z nejstarších dochovaných mostů v České republice, starší už je jen most v Písku. Karlův most spojuje čtvrtě Staré Město a Malou Stranu, měří více než 500 metrů na délku, přes 9 metrů na šířku a je vysoký 13 metrů. Má celkem 16 mostních oblouků a 15 pilířů. Stavba mostu, která začala v roce 1357, byla dokončena až roku 1402 a během uplynulých staletí byl Karlův most ohrožován rozvodněnou Vltavou nebo při vojenských akcích.

Na obou koncích Karlova mostu stojí věže - na Malé Straně dvě Malostranské mostecké věže (větší a menší) a na straně Starého Města pak Staroměstská mostecká věž, která ale nestojí na krajní opěře mostu, jak to u mostních věží bývá, ale na prvním vnitřním mostním pilíři.

Dávná historie Karlova mostu

Karlův most byl postaven z pískovce a opuky místo původního dřevěného provizorního mostu, postaveného jako náhrada za kamenný románský Juditin most, který byl stržen vodou a krami při jarním tání v roce 1342.

Ani Juditin most, postavený roku 1159, ale nebyl první pražský most - záznam z roku 935 zmiňuje most dřevěný.

Před tímto dřevěným mostem měla Praha pravděpodobně přes řeku jen brody, které ale rozvíjejícímu se městu přestaly stačit.

Karlův most nestojí přesně na místě, kde stával most Juditin, ale stojí o něco málo severněji. Oproti Juditinu mostu byl nový most vyprojektován vyšší i širší a také má méně oblouků. Most je ve své délce třikrát zalomen a proti proudu je nepatrně vypouklý. Stavbu Karlova mostu vedl jako první stavitel až do své smrti v roce 1375 údajně Jan Otto, který je podle jednoho zápisu označován jako „Magister pontis Pragensis“. Po něm převzal stavbu Petr Parlář, kterému lze připsat nejen zaklenutí a výzdobu Staroměstské mostecké věže, ale možná i více než polovinu samotné stavby. Při stavbě Karlova mostu bylo použito i kamenů z rozvalin Juditina mostu. Většina původních pískovcových kvádrů se už ale na Karlově mostě nenachází. Ty které zůstaly, poznáte podle toho, že jsou silně erodované a některé mají na sobě kamenické značky (např. pilíř v korytu Čertovky, třetí pilíř na straně Starého Města).

A jak s stavěly nebo třeba opravovaly mostní pilíře? Okolo pilířů byly zbudovány uzavřené jámky s dvojitými stěnami, vyplněnými jílem. Z těchto jámek se šlapacími koly vyčerpala voda a tak vznikl přístup k pilířům.

Mystérium Karlova mostu

Stavba mostu začala neobvykle - podle přesně určeného data, vybraného císařem Karlem IV. tak, aby byl mostu zajištěn dobrý osud. Základní kámen byl položen roku 1357, dne 9. července v 5 hodin a 31 minut. Tato čísla tvoří ojedinělou číselnou řadu, tvořenou lichými (a tudíž šťastnějšími) čísly 1-3-5-7-9-7-5-3-1. V tento den také nastala zajímavá konjunkce Slunce se Saturnem, což je podle astrologů konstelace, při které je nepříznivý vliv planety Saturn překonán životodárnou hvězdou sluneční soustavy. Slunce bylo navíc v ascendentu znamení Lva – heraldického znaku Českého království.

Větší výška Karlova mostu a jeho posunutí k severu má ale i jiný účel než jen jeho lepší odolnost proti povodním - na svátek svatého Víta zapadá při pohledu od Staroměstské mostecké věže slunce přímo nad místem, kde odpočívá patron katedrály svatý Vít. Tento výjev dokonce ztvárnil Alfons Mucha na první československé poštovní známce. A ještě jedno mystérium má pohled z Karlova mostu na Pražský hrad - přízvisko Lucemburk (Luxembourg) v překladu do českého jazyka znamená světlo (lux) a hrad (bourg).

Karlův most je součástí dvou původních slavných cest – známé Královské cesty a také Svatováclavské cesty, při které kráčelo poselstvo s tělem mučedníka ze Staré Boleslavi na

Pražský hrad. Tato Svatováclavská cesta byla lemována kapličkami, které od sebe byly vzdáleny na délku Karlova mostu. Královská cesta vedla při královské korunovaci ze Staroměstské radnice na Staroměstském náměstí, kde byli králové korunováni, přes Karlův most na Malostranské náměstí a odtud Nerudovou ulicí nahoru až na Pražský hrad.

Bruncvíkův meč – podle legendy byl do Karlova mostu ukrytý Bruncvíkův meč, který na povel sám srazí nepřátelům hlavy. Podle legendy má meč vykopnout z mostu kůň svatého Václava, který pojede na pomoc České zemi. Že je na této legendě kus pravdy nám dokazuje fakt, že při opravách v roce 1890 byl opravdu nalezen velký železný meč, zazděný do mostovky Karlova mostu. Různými tajemnými prvky je ozdobena i Staroměstská mostecká věž.

A existuje ještě jedno mystérium mosteckých věží - Staroměstská mostecká věž je na přímé ose vedoucí přes rotundu sv. Kříže k rotundě sv. Martina na Vyšehradě. Karel IV. totiž plánoval i obnovení funkce druhého pražského hradu – Vyšehradu.

Socha sv. Jana Nepomuckého - šlo o Jana či Johánka z Pomuku, generálního vikáře pražského arcibiskupa. Jan Nepomucký byl údajně důvěrníkem či zpovědníkem královny Žofie, manželky krále Václava IV., kterému Johánek údajně nechtěl prozradit královnino zpovědní tajemství a proto měl být z rozkazu krále Václava IV. utopen. Ve skutečnosti ale Johánek z Pomuku zemřel při mučení kvůli sporu ohledně kláštera v Kladrubech. Z Johánka z Pomuku se časem stal Jan Nepomucký, mučedník katolické církve a jeden z českých zemských patronů. Na místě svržení Jana Nepomuckého z mostu se nachází v kamenném zábradlí malý kovový křížek.

Bradáč je dalším z tajemných prvků na Karlově. Jde o vytesaný obličej, který pochází z Juditina mostu a má údajně zobrazovat jeho stavitele. Skutečný význam Bradáče je ale ve skutečnosti prozaičtější - jde o starý vodoznak, podle kterého lidé věděli, kam dosáhne ve městě rozvodněná Vltava, pokud hladina dosahuje k bradě, ústům nebo uším Bradáče.

Vajíčka, údajně použitá do malty při stavbě mostu, byla v roce 2010 také odkázána do říše bajek – podle vědců z Vysoké školy chemicko-technologické vajíčka použita nebyla, zato se do malty přidávalo mléko a víno a omylem prý i pár tvarůžků a syrečků.

Novodobá historie mostu

Karlův most se stavěl dlouho, dostavěn byl až roku 1402, tedy celých 45 let od začátku stavby. Most sloužil jako důležitá dopravní tepna a během jeho historie na něm střídavě bylo vybíráno mýto. Na začátcích mostu mívali své krámky a obchůdky i nejrůznější obchodníci.

Most byl několikrát opravován, například po velkých povodních, které poničily most. Bylo to v roce 1432, kdy velká voda pobořila 5 mostních pilířů a oprava mostu trvala neuvěřitelných 71 let. V roce 1496 most poškodila doprava těžkých nákladů stavebního kamene, pod tíhou nákladu se probořil jeden pilíř a jiný poklesl, pravděpodobně proto, že byl podemlet vodou. V roce 1501 most narušila také povodeň. V roce 1648, v závěru třicetileté války, poškodila švédská dělostřelba nenahraditelné škody na výzdobě mostního průčelí Staroměstské mostecké věže. V roce 1744 chtěl velitel pražské posádky uchránit město před Prusy a plánoval zbořit kus mostu, aby uchránil Malou stranu, konstrukce mostu ale těmto záměrům naštěstí odolala. V roce 1759 byly sepsány předpisy pro provoz na mostě, bylo nařízeno chodit a jezdit pouze po pravé straně. V roce 1784 se během povodní propadl šestý mostní pilíř i s vojenskou strážnicí a všichni čtyři vojáci se utopili.

V letech 1834-1835 byly na most byly položeny litinové chodníky (zrušeny byly roku 1849), v roce 1844 nahradilo staré schody z mostu na Kampu schodiště od Josefa Krannera. V roce 1890 spadly kvůli naplavenému dřevu dva oblouky mostu, byly poškozeny dva pilíře a dvě sochy od F. M. Brokoffa.

Roku 1883 byly do Karlova mostu zapuštěny koleje a přes most začala jezdit „koňka“ neboli „koněspřežka“ – tramvaj, tažená koňmi. V roce 1905 byl provoz koněspřežky přerušen a po mostě začala jezdit podle plánu Františka Křížika tramvaj elektrická. Aby nebyl pokažen vzhled mostu, byly dráty vloženy do mostovky. Už v roce 1908 je ale provoz tramvajů na Karlově mostě přerušen, protože Karlův most začalo toto zatížení ohrožovat. Po mostě začaly jezdit autobusy, ale ty také mostu nesvědčily a tak byl následující rok jejich provoz ukončen až do roku 1932.

V roce 1962 byl Karlův most prohlášen Národní kulturní památkou a v roce 1965 byl automobilový provoz na Karlově mostě úplně zrušen.

Další oprava mostu probíhala v letech 1965 až 1978. To už nebyl most poškozen povodněmi, ale bylo potřeba vyspravit trhlinky, kterými do mostu vnikala dešťová voda s posypovou solí. Tato oprava však mostu příliš neprospěla a tak bylo potřeba Karlův most opět opravit.

V roce 2002 postihla Prahu další velká voda, které ale Karlův most za pomoci lidí naštěstí odolal. V roce 2006 byly osmý a devátý mostní pilíř (z malostranské strany) ukotveny do betonových sarkofágů a od roku 2007 do roku 2010 byl za provozu opravována horní část mostu.

Charles Bridge

Charles Bridge is one of the oldest preserved bridges in the Czech Republic, the older one is only the bridge in Písek. Charles Bridge connects the Old Town and Lesser Quarter, measuring more than 500 meters in length, over 9 meters in width and is 13 meters high. It has a total of 16 bridge arches and 15 pillars. The construction of the bridge, which began in 1357, was not completed until 1402, and over the past centuries the Charles Bridge was threatened by the flooded Vltava River or during military events.

There are towers on both ends of Charles Bridge - two Lesser Town Bridge Towers in Lesser Town (larger and smaller) and Old Town Bridge Tower on the side of the Old Town, which does not stand on the bridge's most abutment, pillars.

The ancient history of Charles Bridge

Charles Bridge was built of sandstone and marlstead instead of the original wooden makeshift bridge, built as a replacement for the stone Romanesque Judith Bridge, which was torn down by water and krami during the spring thaw in 1342.

Not even Judith Bridge, built in 1159, was not the first Prague bridge - the record from 935 mentions a wooden bridge.

In front of this wooden bridge, Prague probably had only fords across the river, but the developing city ceased to be sufficient.

Charles Bridge is not exactly where Judithin used to stand, but it is a little north. Compared to Judith Bridge, the new bridge was designed higher and wider and also has fewer arches. The bridge is broken three times in its length and is slightly convex upstream. The construction of the Charles Bridge was led by Jan Otto as the first builder until his death in 1375, which is described as "Magister pontis Pragensis". Petr Parléř took over the building, which can be attributed not only to the vaulting and decoration of the Old Town Bridge Tower, but perhaps to more than half of the building itself. During the construction of the Charles Bridge was also used stones from the ruins of Judith Bridge. However, most of the original sandstone blocks are no longer on Charles Bridge. You can tell the ones that are left by the fact that they are heavily eroded and some have stone markings on them (eg the pillar in the Čertovka channel, the third pillar on the side of the Old Town).

And how did they build or repair bridge pillars? Closed pits with double walls filled with clay were built around the pillars. These pits with the tread wheels have drained the water, giving access to the pillars.

Mystery of Charles Bridge

Construction of the bridge began unusually - according to a precise date, chosen by Emperor Charles IV. so that the fate of the bridge is ensured. The foundation stone was laid in 1357, on 9 July at 5 hours and 31 minutes. These numbers form a unique number series, consisting of odd (and therefore happier) numbers 1-3-5-7-9-7-5-3-1. There was also an interesting conjunction of the Sun with Saturn on this day, which, according to astrologers, is a constellation in which the adverse influence of Saturn is overcome by the life-giving star of the solar system. In addition, the sun was in the ascendant the sign of Leo - the heraldic emblem of the Czech Kingdom.

But the greater height of Charles Bridge and its shift to the north has a purpose other than its better flood resistance - the St. Vitus feast, when viewed from the Old Town Bridge Tower, sets the sun just above the resting place of St. Vitus Cathedral. This scene even portrayed Alfons Mucha on the first Czechoslovak postage stamp. And another mystery has a view from the Charles Bridge to Prague Castle - the Luxembourg name translates into light (lux) and castle (bourg).

Charles Bridge is part of two original famous routes - the famous Royal Route and St. Wenceslas Route, which led the message with the martyr's body from Stara Boleslav to Prague Castle. This St. Wenceslas Way was lined with chapels that were separated from each other along the length of Charles Bridge. The royal road led during the royal coronation from the Old Town Hall on the Old Town Square, where the kings were crowned, across the Charles Bridge to the Lesser Town Square and from there through Neruda Street up to Prague Castle.

Bruncvík's sword - according to legend, the Bruncvík's sword was hidden in the Charles Bridge, which on his command knocks the enemies head. According to legend, the sword is to be kicked from the bridge by St. Wenceslas, who will go to help the Czech Land. That there is a piece of truth in this legend is proved by the fact that during the repairs in 1890 a big iron sword was walled into the bridge deck of the Charles Bridge.

The Old Town Bridge Tower is also adorned with various mysterious elements.

And there is another mystery of the bridge towers - the Old Town Bridge Tower is on a straight line running through St. Rotunda. Cross to St. Rotunda Martin in Vyšehrad. Charles IV. he also planned to restore the function of the second Prague castle - Vyšehrad.

Statue of st. John of Nepomuk - it was John or John of Pomuk, Vicar General of the Prague Archbishop. John of Nepomuk was allegedly the confidant or confessor of Queen Sophia, the wife of King Wenceslas IV, whom Johan supposedly did not want to disclose to the Queen's confession secrets and therefore should be ordered by King Wenceslas IV. drowned. In fact, Joan of Pomuk died during torture due to a dispute over the monastery in Kladruby. From time to time, John of Pomuk became John of Nepomuk, a martyr of the Catholic Church and one of the Czech patron saints. On the site of the overthrow of John of Nepomuk from the bridge, there is a small metal cross in the stone railing.

Bradáč is another mysterious element in Charles. It is a carved face that comes from Judita Bridge and is supposed to depict its builder. But the real meaning of Bradac is actually more prosaic - it is an old watermark, according to which people knew where the flooded Vltava would reach the city if it reached Brad's chin, mouth or ears.

The eggs, allegedly used in mortar in the construction of the bridge, were also referred to the fable kingdom in 2010 - according to scientists from the University of Chemical Technology eggs were not used, but added to the mortar milk and wine and mistakenly said a few curds and hiss.

Modern history of the bridge

Charles Bridge was built for a long time, it was completed in 1402, ie 45 years after the construction began. The bridge served as an important thoroughfare and during its history tolls were alternately collected. At the beginning of the bridge, various merchants had their shops and shops.

The bridge was repaired several times, for example after major floods that damaged the bridge. It was in 1432, when high water broke down 5 bridge pillars and the bridge repair took an incredible 71 years. In 1496, the bridge was damaged by the transport of heavy loads of building stone, under the weight of the load, one pillar broke through and another fell, probably because it was under water.

In 1501 the bridge was also disrupted by the flood. In 1648, at the end of the Thirty Years' War, Swedish artillery damaged irreparable damage to the decoration of the bridge facade of the Old Town Bridge Tower. In 1744, the commander of the Prague garrison wanted to save

the city from the Prussians and planned to tear down a section of the bridge to protect the Lesser Town, but fortunately the bridge construction resisted these intentions. In 1759 the bridge traffic regulations were drawn up and it was ordered to walk and ride only on the right side. In 1784, during the flood, the sixth bridge pillar collapsed with a military guard and all four soldiers drowned.

In 1834-1835 cast-iron walkways were laid on the bridge (they were abolished in 1849), in 1844 the old stairs from the bridge on Kampa replaced the stairs by Josef Kranner. In 1890 two arches of the bridge fell due to driftwood, two pillars and two statues by F. M. Brokoff were damaged.

In 1883 rails were embedded in the Charles Bridge and a “horse” or “horse-drawn railway” - a tram pulled by horses - began to cross the bridge. In 1905 the operation of the horse-drawn railway was interrupted and an electric tram started running along the bridge according to František Křižík's plan. In order not to spoil the appearance of the bridge, the wires were inserted into the deck. As early as 1908, however, the operation of trams on the Charles Bridge was interrupted, as Charles Bridge began to endanger this load. Buses started to operate on the bridge, but they also did not testify to the bridge, so the following year their operation was terminated until 1932.

In 1962 Charles Bridge was declared a National Cultural Monument and in 1965 the car traffic on Charles Bridge was completely abolished.

Another repair of the bridge took place from 1965 to 1978. It was no longer damaged by floods, but it was necessary to repair the cracks, which penetrated into the bridge rainwater with road salt. However, this repair did not do much to the bridge and so it was necessary to repair the Charles Bridge again.

In 2002 another great water hit Prague, but fortunately the Charles Bridge withstood the people. In 2006, the eighth and ninth bridge pillars (from the Lesser Town side) were anchored in concrete sarcophagi and from 2007 to 2010 the upper part of the bridge was repaired during operation.

Zelena hora - M. Bičiště, 15 years old, ZŠ K. V. Raise, Lázně Bělohrad

Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Symbol legendárního světce a dílo geniálního stavitele

Přeměnou gotických prvků do barokní podoby vznikl spíše v Itálii a přes Rakousko se k nám přesunul na počátku 18. století stavební sloh, označovaný jako barokní gotika, který nemá v Evropě obdobu. V tomto slohu byl v letech 1719 až 1722 vystavěn kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře ve Žďáře nad Sázavou.

Poutní kostel na Zelené hoře je unikátním uměleckým dílem a nepochybně nejsobitějším počinem geniálního českého architekta s italskými předky Jana Blažeje Santiniho-Aichla ve stylu barokní gotiky. Stavba se vymyká běžným dobovým uměleckým normám a představám. Vzájemný průnik složitých prostorových útvarů, dynamičnost stavební hmoty, popírající veškerou tíži zdiva, to vše svědčí o výjimečnosti této architektury.

Založení kostela souviselo s připravovaným blahorečením a svatořečením Jana Nepomuckého, poté, co byl v jeho hrobě v pražské katedrále sv. Víta nalezen jeho domnělý zázračně neporušený jazyk. Stavba byla zahájena v roce 1719 rozhodnutím opata žďárského cisterciáckého kláštera Václava Vejmluvy a vysvěcena pouhé dva roky poté.

Legenda a pravda

Jan Nepomucký, původně Jan z Pomuku, žil v době českého a římského krále Václava IV., syna Karla IV. Díky svému vzdělání a píli to dotáhl až na generálního vikáře. Vleklé spory mezi králem a arcibiskupem Janem z Jenštejna krutě zasáhly do Janova osudu. Když Jenštejn překazil Václavovy plány na vytvoření nového biskupství v západních Čechách, král se rozhodl neposlušné provinilce krutě ztrestat. Arcibiskup před královým hněvem uprchl, Jan z Pomuku a někteří další skončili na mučidlech. Jan mučení nepřežil – když jej katovi pomocníci svrhli z Karlova mostu do Vltavy, byl již mrtvý. Odkud se tedy vzala legenda o mučedníku Janovi? Rok po Janově smrti nastalo mimořádné sucho, což lidé považovali za boží trest. Navíc některé církevní kruhy ve snaze krále ještě více očernit začaly šířit zvěsti o Janově statečnosti. Prý jako zpovědník královny nevyzradil její zpovědní tajemství, a proto musel zemřít. Víra v nadpřirozené Janovy schopnosti byla dovršena nálezem domnělého světcova jazyka při otevření jeho hrobu po třech staletích, když z lebky vypadl kus načervenalé tkáně. Záhadu rozřešili vědci v roce 1973. Dokázali, že načervenalá tkáň není jazyk, nýbrž část mozku se sraženou krví.

Symbolická pětka

Mystické aspekty dispozice stavby poutního kostela byly zmiňovány již v období jejího vzniku. Základem je kompozice pěticípé hvězdy (pěticípý půdorys, pět vchodů, pět oltářních výklenků, dvakrát pět kaplí kolem centrálního prostoru, pět hvězd a pět andělů na hlavním oltáři), symbol nejen pěti ran Kristových, ale také pěti písmen v latinské slově „tacui“ (mlčel jsem) a především pěti hvězd ve svatozáři mučedníka sv. Jana Nepomuckého, které se podle legendy objevily ve Vltavě po jeho utonutí.

V samém centru stavby, ve vrcholu kupole, se nalézá jazyk jako symbol Jana – mučedníka zpovědního tajemství. Objevuje se i ve tvaru lomených oken. Jejich zakomponování u lucernových kaplí nad vstupními vestibuly připomíná meč zasazený v pochvě. Podle legendy Jan nevyzradil zpovědní tajemství, jeho jazyk zůstal skryt v ústech právě jako meč v pochvě.

Hlavní oltář na východní straně je umístěn do vysoké arkády sahající až ke galerii druhého patra. Plastiky pěti andělů na hlavním oltáři a čtyři evangelisté jsou prací chrudimského sochaře Jana Pavla Čechpauera. Tři z andělů nesou zeměkouli ozdobenou pěti hvězdami (pěti tehdy známými kontinenty, na kterých bylo šířeno křesťanství. Na kouli stojí postava sv. Jana Nepo-

muckého od Řehoře Thenyho. Celá svatyně působí přes značnou mohutnost stěn dojmem lehkosti. Není zde třeba ornamentální výzdoby či velkolepých barokních fresek, idea je vyjádřena pouhým působením světla v prostoru.

Kostel je obklopen ambity ve tvaru deseticípé hvězdy, skýtajícími poutníkům ochranu před nepřízní počasí. Vztah deseticípé hvězdy (odkaz na desetibokou mariánskou studnici ve žďárském klášteře) a pětícípé hvězdy (symbol P. Marie) symbolizuje žďárskou cisterciáckou studnici, v jejíž hladině se odráží mariánská hvězda skrze sv. Jana Nepomuckého, který ctil P. Marii stejně jako opat Vejmluva, který nechal kostel vybudovat.

Areál poutního kostela sv. Jana Nepomuckého byl pro svou jedinečnost zařazen roku 1994 mezi památky zapsané do prestižního Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO.

Po 75 letech se na Zelenou horu vrátily tři zvony: ve věži kostela sv. Cyril a Metoděj (zvoní ve 12 h), v ambitu sv. Vojtěch (zvoní v 8 h) a sv. Zdislava (zvoní v 18 h). Zvony zvoní současně každou sobotu v 16 h a každou neděli ve 12 h.

Pilgrimage Church of St. John of Nepomuk on Green Mountain

Symbol of the legendary saint and work of brilliant builder

The conversion of Gothic elements into Baroque style originated more in Italy and through Austria in the early 18th century the building style, referred to as Baroque Gothic, unprecedented in Europe, moved to us. In this style, the Church of Sts. John of Nepomuk on Green Mountain in Zdar nad Sazavou.

The pilgrimage church on Zelená hora is a unique work of art and undoubtedly the most distinctive achievement of a brilliant Czech architect with Italian ancestors Jan Blažej Santini-Aichl in the Baroque Gothic style. The building stands out from the contemporary art standards and ideas. The intersection of complex spatial formations, the dynamics of the building material, which deny all the weight of the masonry, all testify to the uniqueness of this architecture.

The foundation of the church was connected with the forthcoming beatification and canonization of John of Nepomuk, after he was in his grave in the Prague Cathedral of Sts. Vitus found his purported miraculously intact language. The construction was started in 1719 by the decision of the abbot of the Žďár Cistercian monastery, Václav Vejmluva, and consecrated only two years later.

Legend and truth

John of Nepomuk, originally John of Pomuk, lived in the time of the Czech and Roman king Wenceslas IV, son of Charles IV. Thanks to his education and diligence he made it to vicar general. The protracted disputes between King and Archbishop John of Jenštejn cruelly affected John's fate. When Jenštejn defeated Wenceslas' plans to create a new bishopric in West Bohemia, the king decided to cruelly punish the disobedient offender. The Archbishop fled the King's wrath, John of Pomuk and some others ended up in torture. John did not survive the torture - he was already dead when his helpers were thrown from Charles Bridge to the Vltava River. So where did the legend of the martyr John come from? One year after John's death, there was an extraordinary drought, which people considered a divine punishment. In addition, some church circles began to spread rumors of John's bravery in an attempt to slander the King. Apparently, as a queen's confessor, he did not disclose her confessional secrets, and therefore he had to die. The belief in John's supernatural ability was accomplished by the discovery of the saint's tongue at the opening of his tomb after three centuries when a piece of reddish tissue fell from his skull. The scientists solved the mystery in 1973. They proved that reddish tissue is not a tongue, but a part of the brain with blood clots.

Symbolic five

The mystical aspects of the disposition of the pilgrimage church were already mentioned during its inception. The basis is a five-pointed star composition (five-pointed ground plan, five entrances, five altar niches, two chapels around the central space, five stars and five angels on the main altar), a symbol of not only the five wounds of Christ but also five letters in the Latin word "tacui" (I was silent) and above all the five stars in the halo of the martyr St. According to legend, they appeared in the Vltava River after his drowning.

At the very center of the building, at the top of the dome, is the language as a symbol of John - the martyr of confession. It also appears in the form of broken windows. Their incorporation at the lantern chapels above the entrance vestibules resembles a sword set in a scabbard. According to legend, Jan did not disclose the confessional secrets, his tongue remained hidden in his mouth just like a sword in a scabbard.

The main altar on the east side is located in a high arcade reaching to the gallery of the second floor. The sculptures of five angels on the main altar and four evangelists are the work of Chrudim sculptor Jan Pavel Čechpauer. Three of the angels carry the globe decorated with five stars (the five known continents on which Christianity was spreading. The figure of St. John of

Nepomuk by Gregory Theny is on the ball). frescoes, the idea is expressed simply by the effect of light in space.

The church is surrounded by cloisters in the shape of a ten-pointed star, providing pilgrims with protection from the weather. The relationship of the ten-pointed star (reference to the octagonal Marian well in the Zdar monastery) and the five-pointed star (the symbol of the Virgin Mary) symbolizes the Cistercian well in Zdar. John of Nepomuk, who honored the Virgin Mary as well as Abbot Vejmluva, who had the church built.

Pilgrimage Church of St. John of Nepomuk was for its uniqueness included in 1994 among the monuments listed in the prestigious UNESCO World Heritage Site.

After 75 years, three bells returned to the Green Mountain: Cyril and Methodius (rings at 12 pm), in the cloister of St. Vojtěch (rings at 8 am) and st. Zdislava (rings at 6 pm). The bells ring simultaneously every Saturday at 4 pm and every Sunday at 12 pm.

Telč - M. Knapova, 15 years old, ZŠ K. V. Raise, Lázně Bělohrad

Telč

Podle místní pověsti je založení Telče spojováno s vítězstvím moravského knížete Otty II. nad českým Břetislavem r. 1099. Na paměť bitvy prý založil vítěz kapli, později kostel a osadu, dnešní Staré Město. Historicky doložená je teprve zpráva o zeměpanském dvorci a strážní věži s kostelíkem – sídle královského správce. Toto královské zboží Telč vyplatil Karel IV. nejprve ze zástavy (1335) a později vyměnil za pohraniční hrad Bánov (1339) s Jindřichem z Hradce. Tento rod zakládá novou Telč. Předpokládá se, že to byl Menhart z Hradce, který po roce 1354 postavil hrad, kostel, vodní opevnění a gotické domy po obvodu rozsáhlého tržiště. Rozvíjející se město, obdařené již od Karla IV. právem hrdebním a výročními trhy, trpělo v dalším čase požáry (1386 vyhořela celá západní polovina náměstí včetně kostela a radnice) a později husitskými bouřemi. Podle městské kroniky, založené 1359 (a později ztracené), byla Telč – kromě hradu – dobyta 1423 husitským vojskem pak Janem Hvězdou z Vícemilic. Město se dlouho vzpamatovávalo, i když získalo v 15. století další privilegia (jarmark, vaření piva, prodej soli).

V polovině 16. století se ujímá telčského panství **Zachariáš z Hradce** a nastává doba rozkvětu pro hrad i město. Osvícený a bohatý velmož (též díky sňatku s Kateřinou z Valdštejna) přestavuje velkoryse gotický hrad a přistavuje renesanční zámek. Italští řemeslníci povolání na zámek pomáhají měšťanům přestavět gotické příbytky a úhledné domy se štíty a podloubím. V té době byl také vybudován městský vodovod, nový špitál, založeny cechy, nové rybníky, nový způsob hospodaření. Zachariáš i ostatní z Hradeckého rodu umírají bez mužských potomků a tak Lucie Otilie, sestra posledního z nich, přivádí na Telč (i na Hradec) r. 1604 svého manžela Viléma Slavatu (známého místodržícího z pražské defenestrace r. 1618) a s ním nový rod.

Panování Slavatů je poznamenáno třicetiletou válkou. Telč i celý kraj trpí pod švédskými (ale i císařskými) vojsky. Město bylo r. 1645 i krátce obsazeno a vyrabováno Švédy. Panství spravovali mužští členové rodu (Vilém, Jáchym Oldřich, Ferdinand Vilém), do telčské historie se však nejvýrazněji zapsala vdova po prostředním z nich – Františka, roz. hraběnka z Meggau. Povolala do Telče jezuity, dala pro ně postavit kolej přímo proti zámku (1655), kostel Jména Ježíš (1667), přestavuje bývalou sladovnu pod farním kostelem v konvikt sv. Andělů (jakousi chrámovou hudební školu), zakládá nový hřbitov na Podolí (1676). V té době je založeno i

jezuitské latinské gymnázium, lékárna a meteorologická stanice. Také Slavatové umírají bez mužských potomků a poslední syn Františky, Jan Karel Jáchym, generální představený karmelitánského řádu, se přes papežský dispens odmítá vrátit na rodové statky.

V Telči nastupuje rod Lichtensteinů–Kastelkornů, ale už první z nich – František Antonín (postavil kostel sv. Jana Nepomuckého a rozšířil kapli sv. Vojtěcha) umírá r. 1761 bez mužského dědice. Příbuzný po přeslici, Alois hrabě Podstatský, spojuje 1762 erby obou rodů. Podstatští–Lichtensteinové hospodařili pak v Telči až do roku 1945, kdy byli poslední členové rodu vysídleni do Rakouska.

18. století je poznamenáno nejprve vrchnostenským útlakem, poté však nastává vzestup měšťanského stavu a majetnější měšťané si krášlí město kašnami, mariánským sloupem, sochami a kaplemi. V druhé polovině století přicházejí josefínské změny: 1773 je zrušen jezuitský řád (z koleje se stávají kasárna), o rok později gymnázium, 1785 kostel sv. Ducha a další kaple. Nastává germanizační období ve školách, ve veřejném životě i v rodinách.

Počátek 19. století je ve znamení industrializace. V bývalém Slavatovském dvoře vzniká Langova továrna na sukna, která měla až 600 zaměstnanců. Druhá půle 19. století přinesla posun v národním uvědomění. Důležitou roli hrály školy, od 60. let již české, včetně nižší reálky, založené 1852. Díky učitelům a profesorům i dalším, kteří tu působili (nakladatel Šolc aj.), vznikaly spolky (Občanská beseda, Omladina, Sokol, Národní jednota) a Telč hrála významnou roli v celém jihozápadním moravském regionu.

Postavením železnice z Kostelce do Telče 1898 a jejím propojením přes Slavonice do rakouské Švarcenavy skončila i komunikační izolace města. Rozproudil se nový kulturní i hospodářský život. Telč ožila a rostla. Uvnitř mezi rybníky a branami si však podržela půvabnou tvář Zachariášových časů. To je také důvod, proč bylo **historické jádro města zapsáno v r. 1992 na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO.**

Telč

According to local legend, the foundation of Telč is associated with the victory of the Moravian Prince Otto II. above Czech Bretislav in 1099. In memory of the battle, the victor allegedly founded a chapel, later a church and a settlement, today's Old Town. Historically documented is only a report about the farmyard and the watchtower with a church - the seat of the royal administrator. This royal commodity Telč paid Charles IV. first from pledge (1335) and later exchanged for border castle Banov (1339) with Henry of Hradec. This family founded the new Telč. It is assumed that it was Menhart of Hradec, who built the castle, church, water fortifications and Gothic houses along the perimeter of a large market after 1354. A developing city, endowed since Charles IV. right in the throat and anniversary markets, suffered fires in another time (1386 burned down the entire western half of the square including the church and town hall) and later the Hussite storms. According to the town chronicle, founded in 1359 (and later lost), Telč - besides the castle - was conquered by the Hussite army in 1423 by Jan Hvězda of Vícemilice. The city recovered for a long time, although it gained further privileges in the 15th century (fair, brewing, selling salt).

In the middle of the 16th century, Zachariáš of Hradec took over the Telč estate, and the period of prosperity for the castle and the town is now coming. The enlightened and rich magnate (also thanks to marriage to Catherine of Wallenstein) reconstructs a generously Gothic castle and adds a Renaissance chateau. Italian craftsmen called to the castle help the burghers to rebuild Gothic dwellings and neat houses with gables and arcades. At that time was also built city water supply, a new hospital, founded guilds, new ponds, a new way of farming. Zacharias and others from the Hradec family are dying without male offspring, and so Lucie Otilie, sister of the last of them, brings her husband Vilém Slavata (a well-known governor of the Prague defenestration in 1618) to Telč (and Hradec) in 1604 and with him a new family.

The reign of the Slavations is marked by the Thirty Years' War. Telč and the whole region suffer under Swedish (but also imperial) troops. In 1645 the town was briefly occupied and plundered by the Swedes. The manor was administered by male members of the family (Vilém, Jáchym Oldřich, Ferdinand Vilém). However, the widow of the middle of them - František, roz. Countess of Meggau. She called the Jesuits to Telč, had the college built directly against the castle (1655), the Church of the Name of Jesus (1667), and converted the former malt house

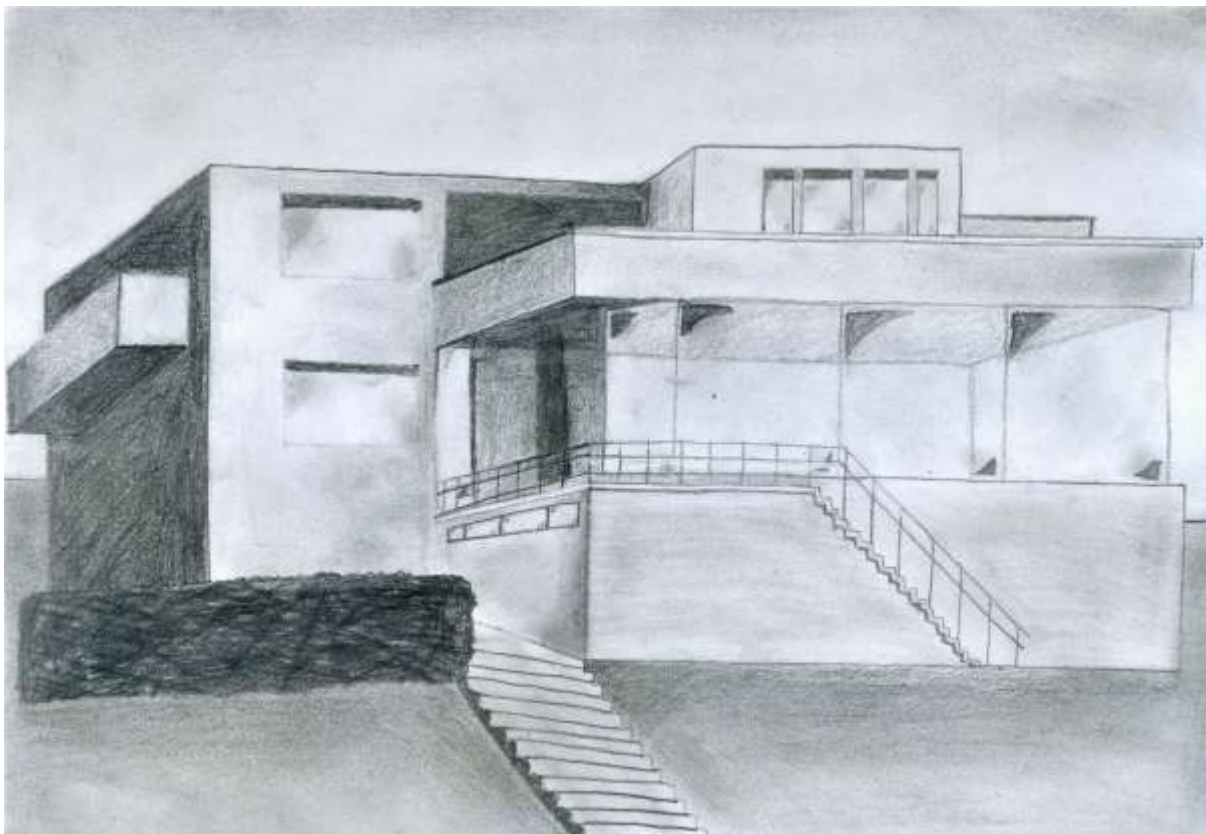
under the parish church into the convent of St. Of Angels (a kind of temple music school), he founded a new cemetery in Podolí (1676). At that time, the Jesuit Latin Grammar School, a pharmacy and a weather station were founded. The Slavatas are also dying without male offspring, and the last son of Francis, Jan Karel Jáchym, the General Superior of the Carmelite Order, refuses to return to the family estate through the papal dispensation.

In Telč, the Lichtenstein-Kastelkorn family entered, but the first of them - František Antonín (built the Church of St. John of Nepomuk and expanded the Chapel of St. Adalbert) dies in 1761 without a male heir. A relative of the distaff, Alois Count Podstatský, connects the 1762 coats of arms of both genera. The Podstats-Lichtenstein family then farmed in Telč until 1945, when the last members of the family were displaced to Austria.

The 18th century is first marked by the dominion of the nobility, but then the rise of the bourgeois status and richer townspeople decorate the city with fountains, Marian column, statues and chapels. In the second half of the century, the Josephine changes came: 1773 the Jesuit order was abolished (the college became barracks), a year later the grammar school, 1785 the church of st. Spirit and other chapels. There is a Germanization period in schools, public life and families.

The beginning of the 19th century was marked by industrialization. Lang's Cloth Factory, which had up to 600 employees, was established in the former Slavatovský dvůr. The second half of the 19th century brought a shift in national consciousness. Schools have played an important role since the 1960s, including the lower secondary school, founded in 1852. Thanks to teachers and professors and others who worked here (publisher Šolc, etc.), associations (Civic Discussion, Omladina, Sokol, National Unity) and Telč played an important role in the whole southwestern Moravian region.

The construction of the railway from Kostelec to Telč in 1898 and its interconnection via Slavonice to the Austrian Švarcenaava ended the communication isolation of the town. A new cultural and economic life has begun. Telč came alive and grew. But between the ponds and the gates she kept the graceful face of Zacharias' times. This is also the reason why the historical center of the town was inscribed on the UNESCO World Heritage List in 1992.

Vila Tugendhat - V. Břeský, J. Lelek, 15 years old, ZŠ K. V. Raise, Lázně Bělohrad

Vila Tugendhat

Vila manželů Greta a Fritze Tugendhatových z let 1929–1930, navržená architektem Ludwigem Miesem van der Rohe, je instalovanou památkou moderní architektury. Jako jediná památka moderní architektury v České republice je zapsána na Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO.

V letech 2010–2012 prošla vila Tugendhat památkovou obnovou a restaurací. Stavba i s přílehlou zahradou byla restaurována do podoby v době jejího dokončení v roce 1930. Interiéry jsou vybaveny exaktními replikami původního mobiliáře.

V tzv. suterénu bylo restaurováno technické zázemí vily (prostory vzduchotechniky, kotelna, strojovna spouštěcích oken, molová komora), které je nově zpřístupněno veřejnosti v rámci prohlídkové trasy. Je zde také umístěna expozice představující architekta, stavebníky a život rodiny ve vile do roku 1938, kdy před hrozbou druhé světové války Tugendhatovi emigrovali. Návštěvníkům je nově k dispozici bookshop.

Villa Tugendhat

The villa of Greta and Fritz Tugendhat from 1929–1930, designed by architect Ludwig Mies van der Rohe, is an installed monument of modern architecture. It is the only monument of modern architecture in the Czech Republic and is registered on the UNESCO World Heritage List.

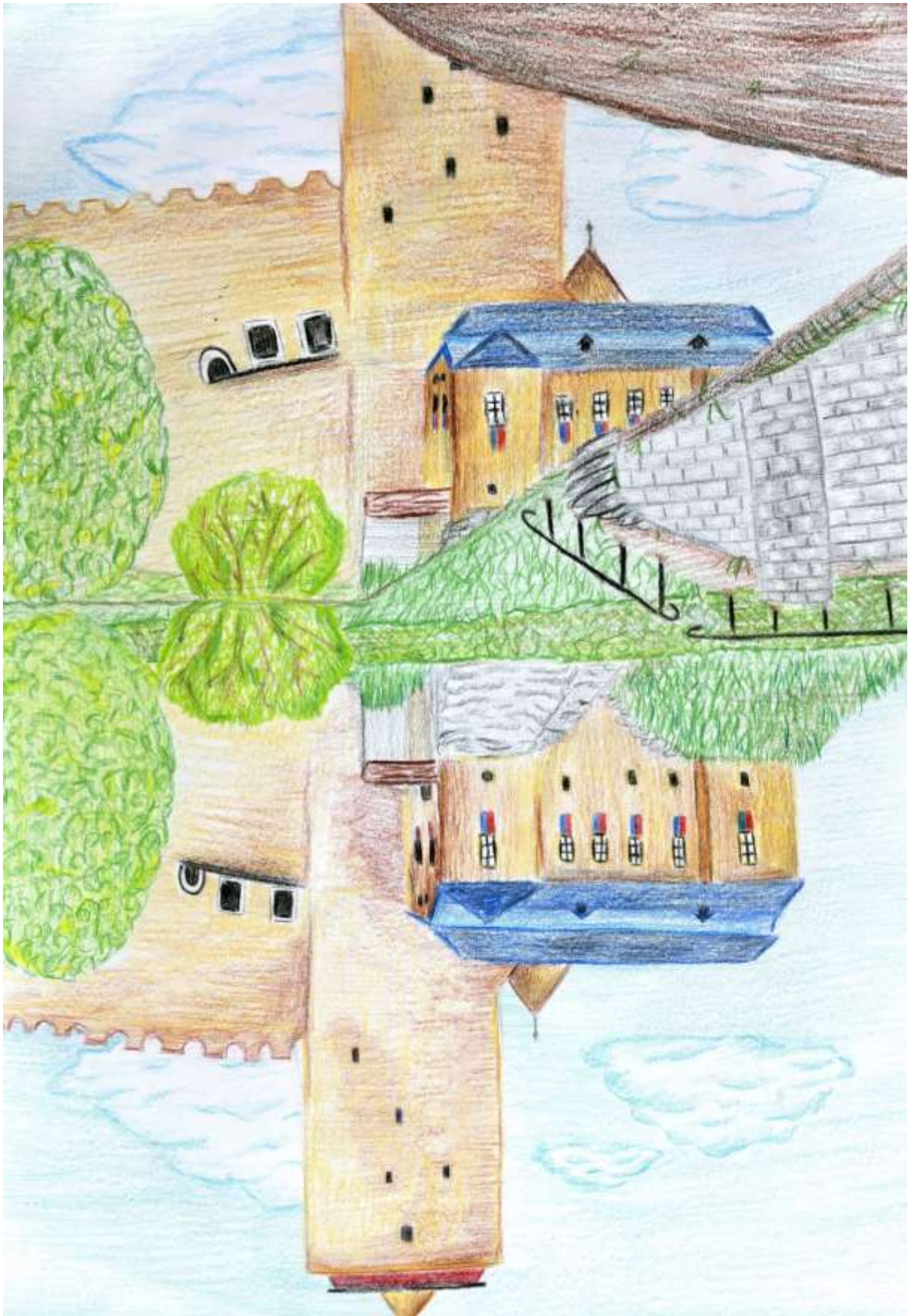
In 2010–2012 Villa Tugendhat underwent restoration and restoration. The building, together with the adjacent garden, was restored to its original form at the time of its completion in 1930. The interiors are equipped with exact replicas of the original furnishings.

In the so-called basement, the technical facilities of the villa (air-conditioning, boiler room, engine room for sliding windows, pier chamber) were restored and are now open to the public as part of the guided tour. There is also an exhibition presenting the architect, builders and family life in the villa until 1938, when the Tugendhat emigrated before the threat of World War II. Bookshop is now available for visitors.

Hrad Kost

Hrad Kost je považován za jeden z nejvýznamnějších gotických hradů v České republice. Původ hradu se datuje do 14. století, kdy si Beneš z Vartemberka nechává na skalním ostrohu uprostřed tří údolí vybudovat malou dřevěnou tvrz s obrannou kamennou věží. Oblíbená legenda praví, že hrad dostal jméno Kost v dobách, kdy jej obléhal Jan Žižka a po neúspěšném dobývání hradu prohlásil, že je pevný jako kost a ta prý patří psu. Pravdou ovšem zůstává, že samotný zakladatel hradu, hrabě Beneš, se do sobotecké zakládací listiny podepsal latinským přízviskem Benesius de Costy, což Češi při čtení zkomolili a přejmenovali ho na Beneše z Kosti. Po Benešově smrti se majitelem Kosti stává jeho syn Petr, který pracoval jako hofmistr u dvora Karla IV. Díky tomu byl ve velmi dobré finanční situaci a začal s celkovou přestavbou dřevěné tvrže na kamenný hrad, jehož podoba se zachovala až do dnešní doby.

Roku 1414 je Škonka, vnučka Petra z Vartemberka, sestřenice budoucího krále Jiřího z Poděbrad, provdána za bohatého katolíka Mikuláše Zajíce z Házmburka. Jejich potomci se zde udrželi prakticky po celé 15. století.

Hrad Kost - A. Skrbková, 15 yers old, ZŠ K. V. Raise, Lázně Bělohrad

Posledním majitelem hradu Kost z rodiny Zajíců byl Mikulášův vnuk – stejnojmenný Mikuláš Zajíc, kterému pro jeho nezletilost byl určen jako poručník Zdeněk Lev z Rožmitálu. Ten prodal kostecké panství Janovi ze Šelemberka k umoření dluhů rodiny Zajíců.

Rod Šelemberků na Kosti dlouho nepobyl. Již roku 1524 prodává Janův syn Jindřich kostecké panství Oldřichovi z Biberštejna, jehož syn Jan dal postavit při cestě do hradu mezi první a druhou branou v roce 1545 nový obytný palác s výhledem do údolí Plakánek.

V polovině 16. století se majitelé opět mění. Biberštejnové vymírají a po vypořádání majetku mezi dědičkami se panství chopí Kryštof Popel z Lobkovic, manžel jedné z dědiček. Kryštof Popel z Lobkovic nechal přistavět pivovar, Lobkovický palác a další hospodářské budovy, jež byly opevněny a připojeny k hradu.

Syn Kryštofa z Lobkovic, Oldřich Felix, byl posledním majitelem, který na Kosti pobýval jako na svém sídelním hradě. Další majitelé na hrad přijíždí spíše kontrolovat chod panství, který byl svěřen úředníkům.

Roku 1632 prodává Polyxena z Lobkovic kostecké panství Albrechtovi z Valdštejna, který se chystá hrad přestavět. Z toho však sejde díky jeho zavraždění v Chebu o dva roky později.

Majetek se kvůli neuhrazené smluvní částce vrací do rukou Polyxeny. Její syn pak panství obratem prodává rodině Černínů, kteří čerstvě vyhořelý hrad přestaví a využívají jako centrum hospodářství celého panství.

Aby Černínové snížili své dluhy, proběhne roku 1738 prodej kosteckého panství ambicióznímu Václavu Kazimírovi Netolickému z Eisenberka. Ten se projevil jako dobrý hospodář, ale k lidem na svém panství se choval s opovržením.

Jediný Václavův syn neměl mužského potomka, majetek po soudních tahanicích přechází do majetku rodiny Vratislavů z Mitrovic, kteří si ke jménu přidávají přídomek Netolický.

Stejný problém s mužskými potomky řeší o pár let později i Vratislavové Netoličtí. Majetek přechází po ženské linii na italský rod dal Borgo, který opět přijme přídomek Netolický. Poslední majitelkou hradu byla Anna Marie dal Borgo Netolická, které je hrad roku 1948 zabaven.

V období vlády komunistického režimu byl hrad přeměněn v muzeum gotického a renesančního umění. Během té doby žila Anna Maria dal Borgo Netolická v Itálii a provdala se za Norberta Kinského, dalšího člena známého českého aristokratického rodu žijícího v exilu.

Po roce 1989 je majetek vrácen v restituci, nikoli však Anně Marii, ale jejímu manželovi Norbertu Kinskému, který majetek přepsal na své dva syny Giovanniho a Pia Kinský dal Borgo, kteří jsou majiteli hradu dodnes.

Kost Castle

Kost Castle is considered one of the most important Gothic castles in the Czech Republic. The origin of the castle dates back to the 14th century, when Beneš of Vartemberk had a small wooden fortress with a defensive stone tower built on a rocky promontory in the middle of three valleys. A popular legend says that the castle was named Kost at the time when it was besieged by Jan Žižka and after an unsuccessful conquest of the castle, it was said that it is as solid as a bone and it is said that it belongs to a dog. The truth is, however, that the founder of the castle, Count Beneš, signed the Saturday charter of the Latin name Benesius de Costa, which the Czechs garbled reading and renamed it Benes of Bones.

After Beneš's death, his son Petr became the owner of Bones, who worked as a chiefmaster at the court of Charles IV. As a result, he was in a very good financial situation and began the overall reconstruction of the wooden fortress into a stone castle, whose appearance has been preserved up to now.

In 1414, Škonka, the granddaughter of Peter of Vartemberk, cousin of the future King George of Poděbrady, is married to the rich Catholic Mikuláš Zajíc of Házmburk. Their descendants stayed here practically throughout the 15th century.

The last owner of the Kost castle from the Zajíc family was Mikuláš's grandson - Mikuláš Zajíc of the same name. Zdeněk Lev of Rožmitál was appointed as a guardian for his minority. He sold the manor to Jan of Šelmberk to redeem the Zajíc family's debts.

The House of Beasts on Bones had not lived long. As early as 1524, Jan's son Jindřich sold the manor to Oldřich of Biberštejn, whose son Jan built a new residential palace overlooking the Plakánek valley on the way to the castle between the first and second gates in 1545.

In the middle of the 16th century the owners changed again. The Bibersteins are dying out and, after settling property among the heirs, Kryštof Popel of Lobkowitz, the husband of one of the heirs, seizes the estate.

The son of Kryštof of Lobkowitz, Oldřich Felix, was the last owner to stay on Bones as his castle. Other owners come to the castle rather to control the operation of the estate, which was entrusted to officials.

In 1632, Polyxena of Lobkowitz sold the manor house to Albrecht of Wallenstein, who was going to rebuild the castle. However, this is due to his murder in Cheb two years later.

The property is returned to Polyxena due to the outstanding contractual amount. Her son then immediately sells the estate to the family of Černín, who rebuild the newly burned castle and use the whole estate as a center of economy.

In order to reduce the debts, the Černíns will be sold in 1738 to the ambitious Václav Kazimír Netolický of Eisenberg. He proved to be a good housekeeper, but he treated the people in his estate with contempt.

The only son of Wenceslas did not have a male descendant;

The same problem with male offspring solves a few years later Vratislavová Netoličtí. The property passes along the female line to the Italian family gave Borgo, who again adopts the nickname Netolický. The last owner of the castle was Anna Marie gave Borgo Netolická, who was confiscated in 1948.

During the reign of the communist regime, the castle was transformed into a museum of Gothic and Renaissance art. During that time, Anna Maria lived Borgo Netolická in Italy and married Norbert Kinský, another member of the well-known Czech aristocratic family living in exile.

After 1989, the property was returned in restitution, but not to Anna Maria, but to her husband Norbert Kinský, who transferred the property to his two sons Giovanni and Pius Kinský gave Borgo, who still own the castle.

Serbia - SCHOOL: OŠ "Knez Sima Marković", Barajevo

Nena Barjaktarović, 7 years

Кањон Увца

Локација: тече кроз Пештер и Златиборски округ

Увац је река која се уздиже испод пештерске висоравни и планине Голије. Река је позната по клисури, кањону Увца, колонији белоглавих супова и специјалном резервату природе Увац, заштићеном од 1971. Река изузетно меандрира: премда дугачка 115 км, равна линија од извора реке до ушћа је само 40 км.

Uvac Canyon

Location: flows through Pešter and Zlatibor District

The Uvac is a river rising beneath the Pešter plateau and the Golija mountain. The river is famous for its gorge, Kanjon Uvca, the colony of griffon vultures and the Uvac Special Nature Reserve, protected since 1971. The river is extremely meandering: though 115 km long, the straight line from the river's source to its mouth is only 40 km.

Anđela Petrović, 7 years

Прерасти Вратне

Локација: река Вратна, округ Бор

Три природна камена моста чине прерасти Вратне. Два од ових мостова леже у близини средњовековног манастира Вратна, а други је нешто даље. Означене планинарске стазе воде до ових камених мостова. Због своје лепоте и фотогеничног пејзажа, прерасти Вратне сматрају се једним од седам српских чуда природе.

Prerasts of Vratna

Location: Vratna river, Bor District

Three natural stone bridges constitute the Prerasts of Vratna. Two of these bridges lie in the vicinity of the medieval Vratna monastery, and the other is farther away. Marked hiking trails lead to these stone bridges. Due to its scenic beauty and photogenic landscape, the Prerasts of Vratna is regarded as one of the Seven Serbian Wonders of Nature.

Lena Milovanović, 7 years

Ђавоља варош

Локација: Радан, Топлички округ

Ђавоља Варош је занимљива и јединствена стенска формација која се налази на планини Радан на југу Србије. 202 егзотичне формације зване „земљане пирамиде“ формирају пејзаж тог подручја. Формације су високе око 2 до 15 метара, а у основи 4 до 6 метара. Снажна ерозија тла покренута интензивном вулканском активношћу у прошлости довела је до стварања ових стенских формација. Увиђајући геолошки значај Ђавоље вароши, влада Србије је локалитет прогласила главним природним спомеником, а данас је уједно и једно од седам природних чуда Србије.

Devil's town

Location: Radan, Toplica District

Đavolja Varoš is an interesting and unique rock formation located on the Radan Mountain in south Serbia. 202 exotic formations nicknamed as “earth pyramids” form the landscape of the area. The formations are about 2 to 15 meters tall and 4 to 6 meters wide at the base. Strong soil erosion triggered by intense volcanic activity in the past led to the creation of these rock formations. Recognizing the geological significance of the Đavolja Varoš, the government of Serbia declared the site as a major natural monument and today it is also one of the Seven Natural Wonders of Serbia.

Anđela Petrović, 7 years

Цветање Тисе - Локација: Кањижа

Једном годишње процвета река Тиса. Дан цветања никада се не зна, јер не цвета увек у исто време. Тиски цвет је водени инсект који живот проводи у муљу на дну реке и само на један дан у години, након три године проведене у муљу, појављује се изнад реке и летећи у ројевима продужава своју врсту. Цветање Тисе је заправо свадбени плес ових тананих инсеката.

Некада се овај инсект налазио и у другим рекама Европе, али данас га има само у Тиси. Тиски цвет јединствен је феномен природе који осим у Србији на Тиси, постоји још једино у Кини на реци Јанг Ценг Јанг.

Tisza mayfly - Location: Kanjiža

Once a year the Tisza River blooms. Blooming day is never known because it does not always bloom at the same time. Tisza mayfly (*Palingenia longicauda*) is an aquatic insect that spends its life in the sludge at the bottom of the river and only for one day a year, after three years spent in the sludge, emerges above the river and flies in swarms extending its species. The bloom of the Tisza is actually the wedding dance of these thin insects.

It used to be found in other rivers of Europe, but today it is found only in the Tisza. Tisza mayfly is a unique phenomenon of nature which, except in Serbia on the Tisza, exists only in China on the Yang Ceng Yang River.

Nena Barjaktarović, 7 years

Lena Milovanović, 7 years

Београдска тврђава

Локација: Београд, Калемегдан

Београдска тврђава је једно од највреднијих историјских локалитета. То је комплекс старе цитаделе и парка Калемегдан. Подигнут је у 6. веку на гребену од 125,5 метара, на ушћу двеју река: Саве и Дунава. Ово занимљиво место познато је по дугим тунелима, подземним ходницима, катакомбама, а познато је и као најпопуларнија зелена површина у Београду. Парк Калемегдан нуди бројне шармантне стазе, фонтане, фантастичан поглед на реку.

Belgrade Fortress

Location: Belgrade, Kalemegdan

Belgrade Fortress is one of the most valuable historic sites. It is a complex of the old citadel and Kalemegdan Park. It was erected in the 6th century on the 125,5 – meter high ridge, on the confluence of two rivers: Sava and Danube. This interesting site is famous for its kilometers-long tunnels, underground corridors, catacombs as well as it is known as the most popular green area in Belgrade. Kalemegdan park offers numerous charming paths, fountains, fantastic river views.

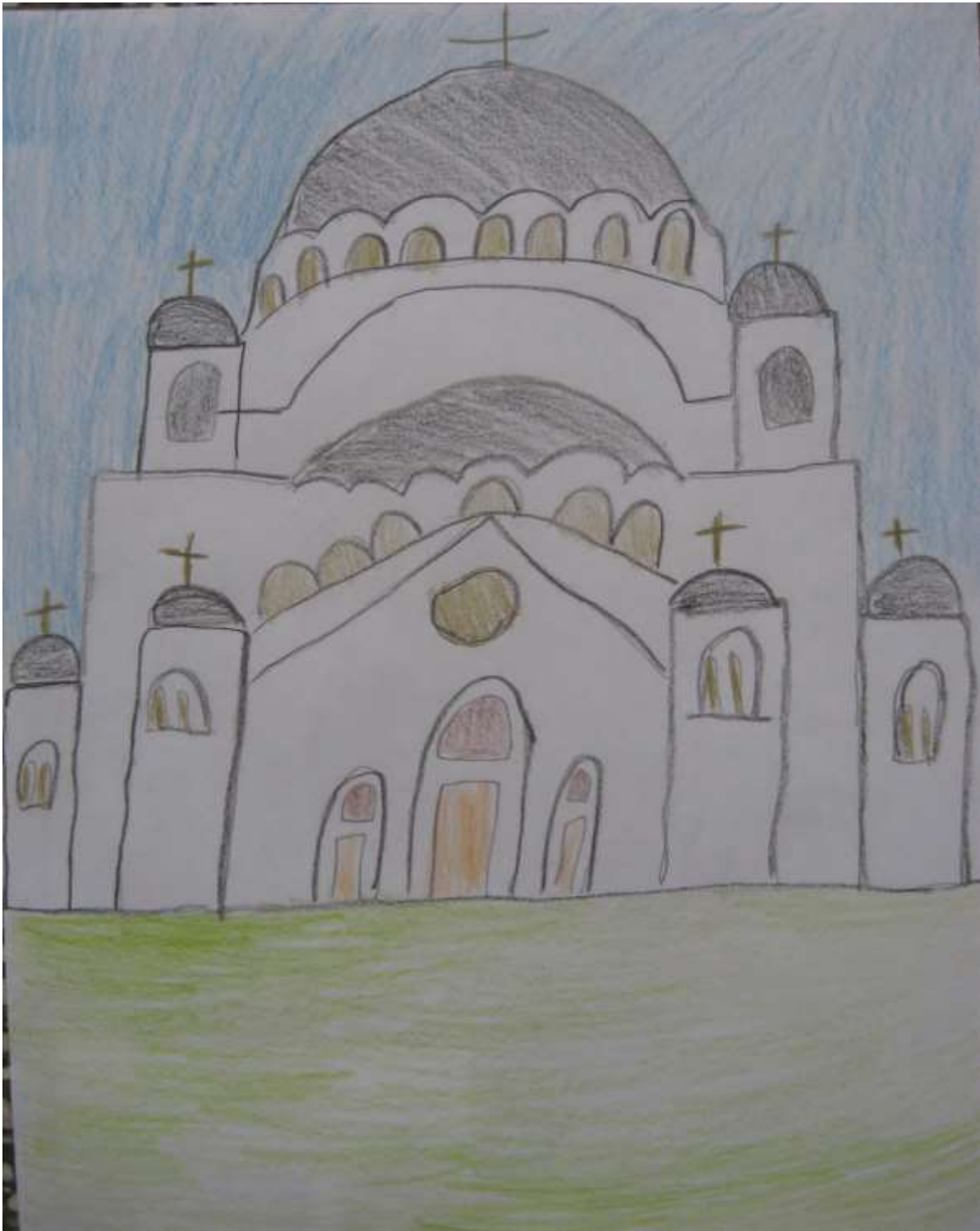
Mihailo Petrović, 7 years

Храм Светог Саве - Локација: Београд

Београд се може похвалити још једним импресивним српским грађевинским чудом, а то је православна црква Светог Саве. Зграда је позната по томе што је једна од највећих цркава на свету. Саграђена је на месту где су Турци спалили мошти Светог Саве.

Church of St. Sava - Location: Belgrade

Belgrad can boast another impressive Serbian wonder of construction which is the Orthodox church of Saint Sava. The building is famous for being one the largest churches in the world. It was built on the site where the Turks burnt relics of St Sava.

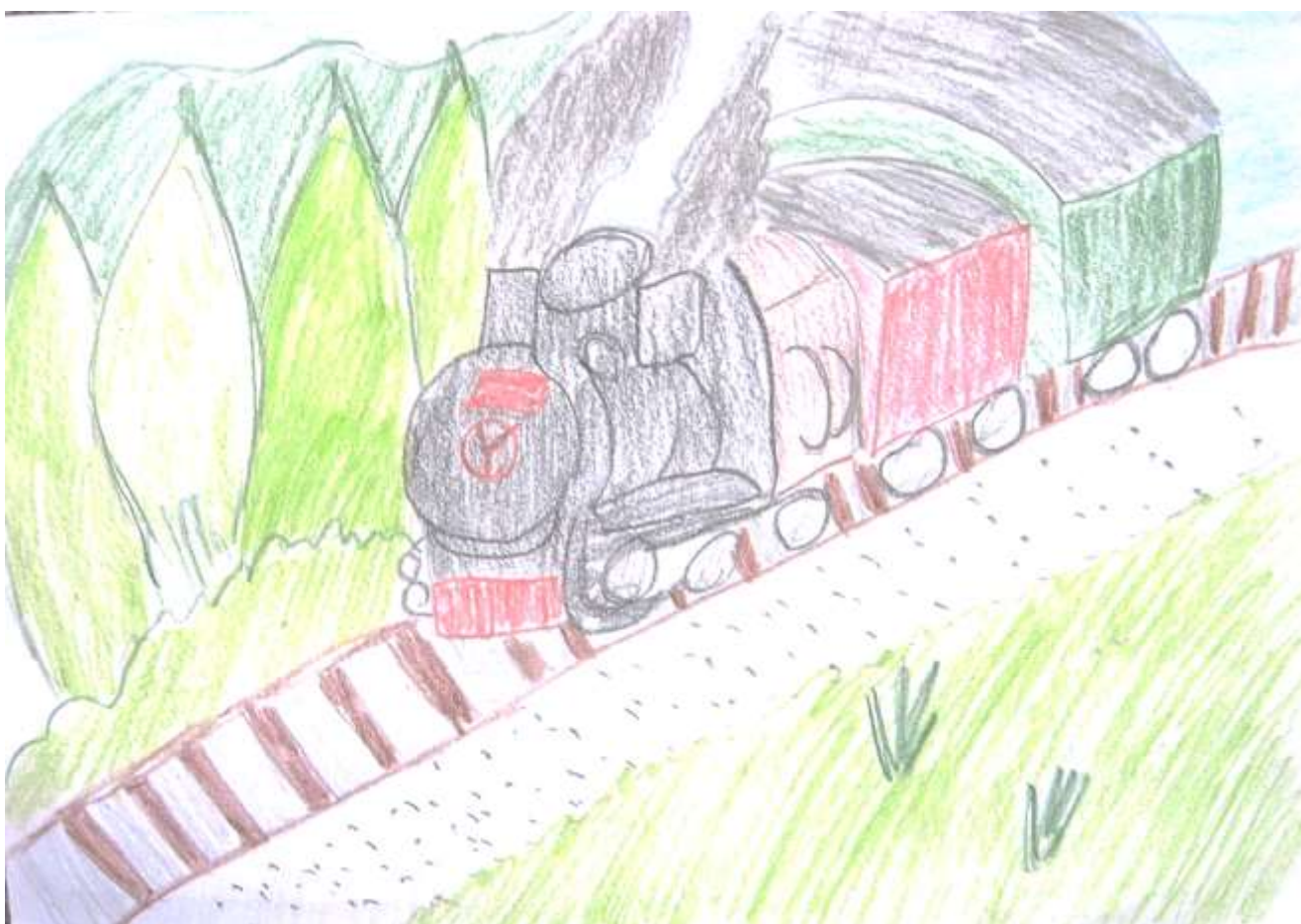
Mina Marković, 7 years

Шарганска осмица - Локација: Мокра Гора

Шарган осмица је железница уског колосека изграђена 1925. године и покрива удаљеност између села Мокра Гора и Шарган Витаси. Железница се полако креће узбрдо, савијајући се око својих падина формирајући облик броја осам. Несумњиво нуди прелепи поглед на планину. Путовање траје око 1 сат. Село Мокра Гора такође вреди посетити. То је традиционално старо село са живописном дрвеном архитектуром. Дрвенград је село које је Емир Кустурица славно изградио за свој филм из 2004. године, „Живот је чудо“.

Šargan Eight - Location: Mokra Gora

Šargan Eight is a narrow-gauge heritage railway built in 1925 and covering distance between the village of Mokra Gora and Šargan Vitasi. The railway is going slowly uphill bending around its slopes forming the shape of a number eight. It undoubtedly offers stunning views over the mountain. The journey lasts about 1 hour. The village of Mokra Gora is also worth visiting. It is a traditional old village with colourful wooden architecture. Drvengrad is a village famously constructed by Emir Kusturica for his 2004 film, Life is a Miracle.

Mina Marković, 7 year